

tednik

KLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA

POSVETOVANJE PREDSTAVNIKOV OBČINSKIH KONFERENC SZDL V ŠMARJU

Program dela uskladiti z najaktualnejšimi problemi

SPREJETE OBVEZNOSTI IZ MEDOBCINSKEGA SODELOVANJA JE TREBA DOSLEDNO IZPOLNITI • OB REORGANIZACIJI ZDRAVSTVENE SLUŽBE JE NUJEN VEČJI VPLIV MNOŽIC.

Na posvetu so obravnavali vprašanj. Najprej so ocenili in izmenjali mnenja o programih dela organizacij SZDL v prihodnjem obdobju. Predvsem so ugotovljali, da so ti programi dovolj prilagojeni z aktualnimi problemi sedanjega in nastopajočega obdobja. Nadalje so razpravljali o metodah in oblikah dela socialistične zveze, prilagoditvi le-teh novemu statutu SZDL. Pri tem se ni ustavljali toliko pri formalnih organizacijskih vprašanjih, kolikor pri vsebini, ki naj bo izhodišče za ustrezne organizacijske pristope.

so razpravljali tudi o problemih, ki nastajajo ob reorganizaciji zdravstvene službe. Samo dejstvo, da zakon predvideva samostojne zdravstvene domove v okoljih, na ka-

tere je vezano vsaj 40.000 zavarovancev, je zgovorno. Tak okolje ima danes na našem področju samo Celje. Računamo lahko, da bodo potrebne integracije zdravstvenih domov. Na posvetu so bili mnenja, da je aktivnost strokovnih delavcev iz zdravstva več kot dobrodošla, vendar pa bi za razprave in za odločitve morali poskrbeti za širši vpliv občanov, zavarovancev

sami. Zato bo večja angažiranost organizacij SZDL nujno potrebna.

Na koncu posvetovanja so udeleženci sklenili, da bi po določenem obdobju spet imeli podoben posvet in to tisti, ki v občinah delujejo na raznih področjih družbenega življenja in da bi izmenjali izkušnje o problemih, ki so skupni, oziroma podobni.

J. Kr.

MEDOBCINSKO POSVETOVANJE SINDIKATOV V CELJU

Do konca novembra občni zbori sindikata po občinah

Pretekli teden je bilo v Celju posvetovanje predstavnikov in tajnikov občinskih sindikalnih svetov iz osmih občin celjskega področja. Posvetovanja se je udeležil tudi član republiškega sindikalnega sveta tovariš GACNER.

Dnevni red posvetovanja je bil posvečen razpravi in izmenjavi mnenj o nalogah, ki občinska sindikalna vodstva in sindikalne organizacije čakajo neposredno pred občnimi zbori občinskih sindi-

kalnih svetov in republiškega sveta. Domenili so se tudi, katera vprašanja bi bila v središču letošnjih sindikalnih občnih zborov. Naj navedemo nekaj poglobljenih:

● Na občnih zborskih naj bi v prvi vrsti temeljito ocenili aktualna vprašanja gibanja gospodarstva v delovnih organizacijah in občini, vse to pa povežemo z analizo reformnih prizadevanj.

● Na občnih zborskih bi morali oceniti razvoj samoupravljanja, zlasti pa nasprotja, ki se v sedanjem obdobju s tem v zvezi pojavljajo.

● Družbeno politični in ekonomski premiki v sedanjem času zahtevajo tudi temeljito razpravo in razčiščevanje stališč o mestu, vlogi in metodi dela sindikata. Mnenj je zelo veliko, prikritih in odkritih stališč, tudi takih, ki si ostro nasprotujejo. Na občnih zborskih bo treba ta stališča izostriti in zagotoviti večjo enotnost pri najbistvenejših vprašanjih.

Na posvetovanju je bilo sklenjeno, da bi občni zbori sindikata po občinah bili zaključeni do konca novembra, da bi tako ostalo dovolj časa za analizo razprav in sklepov, ki bodo osnova za vsebinsko delo republiškega občnega zbora.

—e.

PRIPRAVE NA PROSLAVO OKTOBRSE REVOLUCIJE V ZAGORJU

Bogat program

Pred dnevi so v Zagorju ustanovili enajstčlanski odbor za izvedbo svečanosti ob petdesetletnici oktobrske revolucije. Med drugim bo odbor pripravil tudi program svečanosti.

Pričakujejo, da bo v Zagorju oktobra in novembra nekaj zanimivih prireditiv, s katerimi bodo dostojno počastili pomemben mejnik v razvoju naprednega delavskega gibanja.

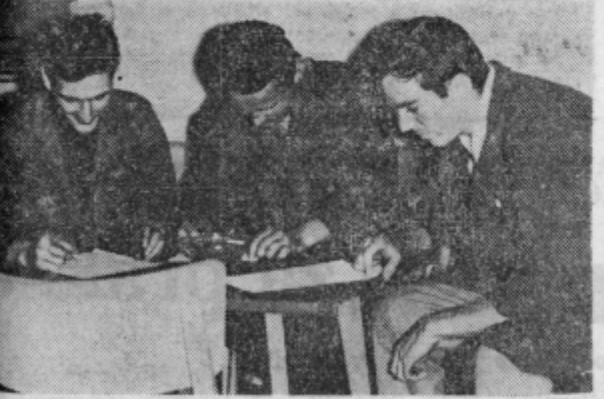
Poleg osrednje akademije v delavskem domu, ki bo po-

svečena velikemu oktobru, nameravajo v Zagorju pripraviti nekaj predavanj na temo ob petdesetletnici oktobrske revolucije; v delovnih kolektivih pa pripravljajo zaključene svečanosti.

V delavskem domu bodo vrteli tudi filme s tematiko iz oktobrske revolucije in o voditelju revolucije Vladimiru Iljiču Uljanovu-Leninu. Zanimive prireditve bodo pripravili tudi v zagorskih šolah in v nekaterih kulturnih društvih.

—an—

Bodo izvoljeni kos nalogam?

Pretekli teden so bile v celjski »IFI« volitve delavskega sveta, potem ko je preteklo leto, odkar je podjetje v prisični upravi. Upravičeno lahko sklepamo, da se člani kolektiva — volilni upravičenci niso udeležili samo zato, ker je to proizvajalska dolžnost. Spremljala jih je zavest o pomembnosti tega trenutka in izkušnja izvirajoča skrb, če bo izvoljeni delavski svet kos vsem problemom in nalogam v podjetju, ki si je s tem pridobilo zaupanje družbene skupnosti. (Več o volitvah v IFI na 3. strani) (Foto: J. Kr.)

LETO AKCIJ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Več sodelovanja

V okviru leta akcij krajevnih skupnosti je bil prejšnji teden v Celju sestanek predstavnikov KS in občinske skupščine — navzoča sta bila tudi predsednica Olga Vrabičeva in podpredsednik Zdravko Trogar — za katerega je dala pobudo občinska konferenca SZDL. Obravnavali so delovne programe krajevnih skupnosti.

Kot je v uvodu dejal predsednik občinske konference SZDL Janko Ževart je o problematiki krajevnih skupnosti razpravljala že sekcija za komunalno samoupravo, zato je pomenil ta sestanek samo nadaljevanje prizadevanj, da bi v letu akcij krajevnih skupnosti našli najustreznejšo usmeritev za njihovo delovanje. Po njegovih besedah je bilo zlasti važno, da bi k sodelovanju pritegnili vse družbeno politične in druge organizacije na terenu, pri čemer bo tudi organizacija SZDL nudila potrebno pomoč. Gre tudi za to, da bi dosegli večji vpliv občanov pri urejanju skupnih zadev ter da bi z njihovo zavestjo in skupnimi močmi hitreje reševali lokalne probleme. Kot je dejal Janko Ževart, se ne bo mogoče zanašati samo na občinski proračun, ampak bo slediti tudi pozitivnim zgledom, kjer so občani s svojimi prispevki odstranili z dnevnega reda marsikaj problem. V letu akcij bo predvsem potrebno utrditi krajevne skupnosti kot

posebno obliko v našem samoupravnem mehanizmu. V celjski občini smo v zadnjih letih storili že marsikaj in dosegli ugodne rezultate zlasti v otroškem in socialnem varstvu, vendar je še vedno značilno, da v nekaterih krajevnih skupnostih delajo le majhne skupine prizadevnih občanov, kar je seveda premalo. (Več o tem v prihodnji številki). dhr

Simpozij v Roški Slatini

Od 15. do 17. tega meseca je bil v Roški Slatini 17. simpozij znanstvenega društva za zgodovino zdravstvene kulture Jugoslavije, ki mu je prisostvovalo blizu 50 znanstvenikov iz vse države. Simpozij, na katerem so obravnavali kot osrednjo temo zgodovinski razvoj klimatobalne terapije in talasoterapije ter naravnih zdravilišč Jugoslavije, je bil posvečen hkrati 80-letnici uglednega člana društva profesorja in magistrata farmacije Franca Minafika iz Maribora. Simpozij je otvoril predsednik društva generalpolkovnik dr. Gojko Nikolič, potem pa je prof. Minafik govoril o manj znanem zgodovinskem razvoju nekaterih naravnih zdravilnih vrelcev v prvi polovici 19. stoletja.

OBIŠČITE JESENSKI GRAŠKI SEJEM

OD 30. SEPTEMBRA DO 8. OKTOBRA 1967

12 evropskih in čezoceanskih kolektivnih razstav. Gradbeni in kmetijski sejem. Posebna razstava za ure, zlat in srebrni nakit ter kozmetiko, otroški raj, male živali. Moderne gospodinjске naprave in obrtni stroji. Stalne modne revije. Vsak dan oddaja Avtomobilisti na poti (Autofahrer unterwegs) na razstavišču.

VSTOPNICE ZA DINARJE PRI SEJEMSKIH BLAGAJNAH. Skupinska potovanja prirejajo potovalni uradi.

Praznični dan v „IFI“

● PRETEKLO SREDO SO V CELJSKI TOVARNI FINOMEHANIČNIH APARATOV IZVOLILI DELAVSKI SVET.

● PO ENEM LETU PRISILNE UPRAVE SO BILE KOLEKTIVU VRNJENE SAMOUPRAVNE PRAVICE.

● IZKUSNJE, KI JIH IMAJO V »IFI«, SO LAHKO ČVRST TEMELJ ZA DOBRO DELO SAMOUPRAVNIH ORGANOV.

Kdor je preteklo sredo šel mimo tovarniških poslopij »IFE« ob Kidričevi ulici v Gaberju ni opazil nič nevsakdanjega. Vse je bilo kot ob običajnih delovnih dneh. Tu di zastave niso razobesili, da bi opozorili javnost, da se pri njih nekaj dogaja... Pred letom dni se je slaba

novica hitreje razvedela. »IFA« je takrat zaradi kritičnega položaja, zaradi slabega poslovanja, dobila prisilno upravo, hkrati pa so kolektivu bile odvzete samoupravne pravice. Iz položaja, v kakršnem se je »IFA« našla, sta bili samo dve poti. Ena bi bila likvidacija podjetja, kar bi

bil udarec za kolektiv in za širšo družbeno skupnost. Takemu koncu so bila v naši državi zapisana že mnoga podjetja — pa bi »IFA« ne bila izjemen primer. No, v »IFI« so se dogodki razvijali drugače. S prizadevanji prisilnega upravitelja, ob večji pozornosti skupnosti, zlasti pa zresnjen odnos kolektiva do problemov, so v »IFI« postopoma odstranili slabosti, in kot radi bolj učeno rečemo; sanirali so razmere.

Letos, ko je bila ob polletju v celjski občini potegnjena črta pod številkami, ki so pokazale gospodarjenje v delovnih kolektivih, je bila »IFA« med podjetji z dobrim poslovnim uspehom (o tem smo v našem časniku že podrobneje pisali). K ureditvi razmer je prispevalo tudi obsežno in tesno poslovno sodelovanje z »Libelom«. Sodelovanje je bilo koristno tudi za tovarno tehničarje, saj je omogočilo proizvodnjo preciznih tehnic, za kakršne v »Libelu« nimajo niti ustreznih delovnih sredstev, niti dovolj usposobljenih strokovnjakov.

BLATNIK DRŽAVNI PRVAK

Letošnje državno prvenstvo v kotalkanju je imelo zaradi slabega vremena dva dela. Navzile temu so Velenjčani to prireditelje izvedli brez napak. V mednarodnem razredu za moške je zmagal domačin Blatnik, ki je bil pravzaprav brez konkurence. Sicer je pri članih v drugem razredu zmagal Osoinik iz Velenja, v članskih parih pa prav tako domačina Dermol in Korenčič.

Naj bo dovolj poseganja v preteklost. Kolektiv »IFE« je z dnem, ko je razpisal volitve v delavski svet, dobil spet svoje samoupravne pravice, kar pomeni, da si je pridobil zaupanje skupnosti z dobrim delom.

Volitve v delavski svet je spremljalo nekaj posebnosti in značilnosti. Ker v »IFI« začnajo od začetka, bo polovica izvoljenih dobila dveletni mandat. To bodo tisti, ki bodo dobili največ glasov. Na volilnih lističih je bilo napisanih 26 imen, delavski svet pa bo imel 17 članov. V volitvenem postopku so ločili kandidate iz neposredne proizvodnje in one iz režijskih obratov. Tako bo v delavskem svetu 11 članov iz proizvodnje, 6 pa iz režije. S tem so zagotovili strukturalno sorazmerje, hkrati pa večji vpliv neposrednih proizvajalcev.

Podroben ogled volilnega lističa odkriva še nekaj. Velika večina kandidatov je takšnih, ki še niso bili člani samoupravnih organov v tej delovni organizaciji, ali pa so bili pred leti. Le nekaj izjemnih primerov je, da je sedanjí kandidat bil član delavskega sveta, ki je bil pred letom razpuščen.

Volitev se je v »IFI« že do pol sedme ure zjutraj udeležilo 141 volivcev od 186 vpisanih. Komisija je čakala le še na popoldansko izmeno in tiste, ki so bili upravičeno odsotni, pa so vendar prišli na volišče.

Tovarniška poslopja ob Kidričevi ulici niso bila svečano okrašena. Pa bi lahko bila. Boljši izhod iz prisilne uprave kolektivu »IFE« ni bil podarjen.

J. Kr.

Precizno delo terja dobrega strokovnjaka... Kaj bolj zahtevnega, kot delo pri izdelavi natančnih merilnih aparatov, pa naj le-ti merijo težo, čas ali kaj drugega. Na sliki vidimo delavca iz oddelka za proizvodnjo preciznih tehnic v IFI. Proizvodnja takih tehnic v takem obsegu pred poslovno integracijo z IFO tu v »LIBELI« ni bila mogoča. (Foto: J. Kr.)

Na tokratnem zagrebškem velesejmu sta razstavljali podjetji LIBELA in IFA (sicer samo s kotičkom!) skupaj in to — verjetno nehote — pod velikim napisom »poslovno sodelovanje«. Zanimivo ostane vprašanje: skupaj samo na sejmu, ali tudi v prihodnje?

prof. Vlado Novak

v zraku, med nakopičeni knjigami in časopisi.

»Knjiga je za nas predvsem pripomoček, ki vodi človeka k znanju in notranji kultiviranosti. Nismo toliko konservativni, da bi prezirali sodobna komunikacijska sredstva, toda še vedno se nam zdi, da ostaja knjiga najlažnejši vir za bogatenje znanja. Umetnost in znanost brez knjige ne more živeti; knjiga pa ohranja za bodoče čase tudi to, kar je človek v neki dobi dognal. Zato se knjižničarji trudimo, da bi se ljudje bolj posluževali knjige v boju za napredek.«

Boj za novo študijsko knjižnico, dolg dve desetletji, je terjal marsikakšno osebno žrtev in v tem času je upravnik prof. Novak opravil temeljito gradbeno prakso. »Delo je bilo pač tako,« pravi, »da ga je bilo treba spremljati. Kdo bi gledal na uradne ure! Navsezadnje sem šel to za svojo dolžnost.«

V zadnjem času opravlja tudi funkcijo predsednika sveta za znanost in kulturo, z enakim prizadevanjem, ljubeznijo in široko razgledanostjo kot svoj poklic. Zato se je tudi stereotipno vprašanje, kaj je v celjski kulturi trenutno najbolj pereče, porajalo samo po sebi. »Zdi se mi,« je rekel, »da bi lahko mnoge probleme rešili, če bi kulturnim dejavnostim, ki jih Celje kot pokrajinsko središče mora imeti, v nekem zdravem zaporedju zagotovili delovne pogoje. Če bi to uresničili, bi lahko dosegli tudi notranjo konsolidacijo teh dejavno-

sti, delovne skupnosti pa razbremenili negotovosti. Mislim, da je ena izmed pridobitev naše revolucije tudi ta, da se otresemo staroavstrijskih delitev, ampak da ustvarjamo organske pokrajinske celote. Znanje je vsekakor bistveni element solidnega standarda, na kar gospodarski praktičisti največkrat pozabljajo. V jedru vseh pojavov tiči vedno neznanje.«

Tako sva se znašla na občutljivih tleh današnjega časa. »Vseskozi sem s navdušenjem spremljal naš napredek,« je dejal, »zazebelo pa me je, ko sem videl, da gremo v površnost, da smo predolgo zapostavljali znanje in vse prepustili zunanjim efektom. Iznajdljivost je improvizacija, izobrazba pa človeka tudi dviga nad cenene spekulacije, ki peljejo v nepoštenost. Ima torej svojo etično težo. Nasprotje med umskim in fizičnim delom, ki je tako očitno, ustvarjajo največkrat tisti, ki ne delajo ne umsko ne fizično. Izobražen umski delavec bo spoštoval fizičnega delavca in narobe, toda tisti, ki je med obema, ta je od zlodja. Važen je občutek, da so ljudje zrasti iz dela in da to, kar imajo, niso dosegli s komolci.«

In še poteza v obrazu prof. Novaka: o sebi ne govori rad, tudi mu ni za javne nastope, a to, kar pove, pove s prizadetostjo, z občutkom in tako kot misli. dhr

OBRAZI

Jutri seja celjske občinske skupščine

Jutri, v petek, 22. t. m. bo četrta redna seja obeh zborov skupščine občine Celje. V osrednji točki dnevnega reda bo razprava o gibanju gospodarstva v prvem polletju letos, poleg tega pa se bodo odborniki seznanili s položajem IFE z ukinitvijo prisilne uprave pa tudi z nadaljnjimi investicijskimi naložbami v cinkarni.

Zanimiva bo razprava o gibanju dohodkov in izdatkov proračuna ter skladov občine itd. V predlogu dnevnega reda pa so še nekatere zadeve s področja sveta za družbeni plan in finance, sveta za urbanizem, gradbene, komunalne in stanovanjske zadeve ter komisije za volitve in imenovanja. —nb

OB PRIPRAVAH NA DELOVNO KONFERENCO ZVEZE KOMUNISTOV V CELJSKI OBČINI

Analiza prakse za prakso

Počitniškega premora ni bilo

»Politika« letos ni imela počitnic, ne v svetovnem obsegu, še manj v mejah Jugoslavije, pa tudi v celjski občini ne. To je mogoče zaključiti že iz dejstva, da občinske politične organizacije razpolagajo s celo vrsto analiz, programov in ocen, ki so bogata podlaga za konkretno politično delo, ki mora biti tesno usklajeno s problematiko sedanjosti in bližnje prihodnosti.

Če se omejimo na dejavnost občinske organizacije Zveze komunistov v Celju, je v njej mnogo takega, kar je vredno vse pozornosti. Pogosto izraženi dvomi v preteklosti, da bo ZK, če se ne bo več direktno vmešavala v konkretne odločitve, zgubila svoj politični vpliv, so bili naklepanje brez osnove.

Vzemimo samo analitično delo, ki ga je opravila komisija za družbene in ekonomske odnose pri občinskem komiteju ZK. Le-ta ima izdelani dve analizi, ena ugotavlja stopnjo decentralizacijskih procesov in razvitost dohodkovnega sistema celjskega gospodarskega območja. Analiza je zajela 39 gospodarskih organizacij, odkriva pa dolg spisek problemov, s katerimi se bodo morali v prvi vrsti spoprijeti komunisti, da bodo opravičili idejno-politično vlogo svoje organizacije. Druga, nič manj pomembna analiza obravnava integracijske procese v celjski občini, seveda spet s stališča nalog komunistov v teh prizadevanjih. Obe analizi sta bogato gradivo za javno razpravo, ki naj ne bi ostala samo v okvir-

in drugi potniki potujejo od Imenega do Celja dobri dve uri, z delavskim vlakom še celo več.

Opazil sem tudi, da se dosti potnikov vozi brez vozovnic. To se dogaja največkrat ob ponedeljskih in po državnih praznikih. Zastonj se vozijo največkrat potniki iz Pristave do Stranja, ker je relacija zelo kratka. Na tak način ne more biti proga rentabilna.

Zelal bi, da bi to pismo vsaj malo vplivalo na tiste, ki so odgovorni, da napravijo na tej progi red ter poskrbijo, da bo vožnja hitrejša in brez zamud.

V imenu priadetih potnikov P. J. Podčetrtek

P. P.
161

Vlaki brez voznega reda

Sem delavec v štorski železarni in se vozim vsak dan v službo in nazaj z mesečno vozovnico. K temu pisanju me je prisililo dejstvo, da vlak, s katerim se vozim, vozi precej neredno. Motorni vlaki Stranje — Kumrovec vozijo z veliko zamudo, večkrat se pa celo zgođi, da vlak sploh ne pelje. Primerilo se je že, da smo se pripeljali v Podčetrtek ob treh zjutraj, čeprav bi po voznem redu moral pripeljati tja vlak nekaj pred ponočjo. Tako sem prišel domov iz popoldanske službe šele naslednje jutro. Drugič sem zamudil službo dve uri zaradi okvare na motornem vlak. Zgodilo se mi je tudi, da sva šla z ženo v Celje. Ker vlaka ni bilo več kot eno uro, sva morala na avtobus in tako sem bil oškodovan za plačano vozovnico. Neprijetno je tudi, da delavci

Uslužnost

Pred dnevi sem, kot po navadi, prišel večerjat v mlekarno v Stanetovi ulici. Ker je bilo že pozno zvečer, je zmanjkalo kruha. Premišljeval sem, kakšno večerjo bi naročil, da bi lahko večerjal brez kruha. Prodajalka je to opazila ter mi ponudila kruh, ki ga je kupila za svojo družino.

Zelo sem bil presenečen nad njeno uslužnostjo, saj so taki primeri precej redki. Opisani primer naj bi služil za vzgled tistim, ki z nejevoljo postrežejo kupcu, čeprav je to njihova dolžnost. Vla—Sti

IZGUBLJENO LETO

Delavski svet zdravilišča v Dobrni se je prejšnji teden odločil, da čez zimo zapre vse gostinske obrate, razen zdraviliškega doma in točilnice hotela Triglav. Hkrati imenovali komisijo, ki bo sestavila kriterije za odpustitev delavcev, saj bodo zaradi izredno neugodnega ekonomskega položaja morali znižati število zaposlenih od sedanjih 129 na komaj 40. Zdravilišče Dobrna je namreč ob polletnem obračunu ugotovilo 35 milijonov starih dinarjev izgube.

Kot vsa naravna zdravilišča je tudi zdravilišče v Dobrni lansko jesen — po omejitvah v zdravstvenem zavarovanju — izgubilo najpomembnejši vir svojega dohodka: goste, ki so v zdravilišče prihajali na račun svojega zavarovanja. V prihodnjem mesecu lotili se urejevanja notranjih odnosov, ki so prav tako prispevali k sedanjemu položaju. Delo v zdravilišču Dobrna zmanjšalo več kot tri četrtine. Če upoštevamo, da so bili zavarovalci večina dobrnskih gostov, kaj jasno vidimo, v jesnem položaju se je lani izrazil tudi sam, vendar niso bili dovolj učinkoviti, da bi bili lahko prepričani, da bi bil kolektiv prav gotovo dosegel boljše rezultate, če bi bil že lani dovolj odločno in hitro reagiral na spremembe v socialnem zavarovanju. Kljub tolikšnemu

primeru minimalne osebne dohodke, če seveda sam ne ukrene kaj odločilnega. Delavski svet zdravilišča je to storil. Poleg že omenjenih dveh najpomembnejših odločitev se bodo v prihodnjem mesecu lotili še urejevanja notranjih odnosov, ki so prav tako prispevali k sedanjemu položaju. Delo v zdravilišču Dobrna zmanjšalo več kot tri četrtine. Če upoštevamo, da so bili zavarovalci večina dobrnskih gostov, kaj jasno vidimo, v jesnem položaju se je lani izrazil tudi sam, vendar niso bili dovolj učinkoviti, da bi bili lahko prepričani, da bi bil kolektiv prav gotovo dosegel boljše rezultate, če bi bil že lani dovolj odločno in hitro reagiral na spremembe v socialnem zavarovanju. Kljub tolikšnemu

Ko je direktor zdravilišča Franjo Lubej analiziral vzroke velike izgube, je poudaril, da bi bil kolektiv prav gotovo dosegel boljše rezultate, če bi bil že lani dovolj odločno in hitro reagiral na spremembe v socialnem zavarovanju. Kljub tolikšnemu

zmanjšanju gostov, je v zdravilišču ostalo skoraj nespremenjeno število zaposlenih, tako da je bilo vse prvo polletje več zaposlenih kot gostov. Tudi ekonomska propaganda je bila lani prešibka, saj se je letos izkazalo, da so nekatere delovne organizacije vendarle pripravljene pošiljati svoje člane v Dobrno. Kljub slabim obetom so v zdravilišču imeli sedemurni delavnik, hkrati pa veliko nadur, za katere so delavci koristili proste dneve.

Po omejitvah v zdravstvenem zavarovanju je v zdravilišču le malo socialnih zavarovancev. Njim so zaračunavali usluge po višji tarifi kot samoplačnikom, na katere morajo računati zdaj. Toda upoštevati je treba še to, da so dobrnski gostje v glavnem ljudje, ki poleg penzionirani trošijo zelo malo denarja. Da bi v zdravilišču vabili zahtevnejše goste, pa si spet ne morejo privoščiti, saj so vsi zdraviliški objekti stari ter slabo opremljeni (večina sob je neogrevanih in samo dve imata tudi kopalnico!). Vsem tem zadevam se pridružujejo še neustrezni samoupravni akti, pa neplanirani stroški, zavoljo katerih si menda nihče ni belil glave in še druge podobne zadeve.

Glede na to, da bo od vseh ukrepov v sanacijskem načrtu — med drugim so predvideli tudi nekatere adaptacije in ureditve, za ka-

tere bi jim naj občinska skupščina odobrila kredit — najbolj boleče odpuščanje, je delavski svet sklenil, da se bodo potrudili poiskati dodatno delo. Hkrati pa bo posebna komisija sestavila kriterije, po katerih bodo pri izbiri tistih, ki bodo ostali v kolektivu, dajali prednost vestnim ljudem in socialno ogroženim delavcem.

Potem, ko je kolektiv sprejel vse te in še mnoge druge sklepe, je moral razpravljati še o vlogi direktorja Franca Lubeja, ki je zaprosil za sporazumno prekinitev delovnega razmerja. Kljub temu, da direktorjeva odločitev za kolektiv ni spodbudna, pa uredništvo njihovega načrta le ni odvisna samo od enega človeka. Kolektiv ima namreč ob resnem in trdem delu dovolj pogojev, da prihodnje leto začne novo turistično sezono z boljšimi obeti, pa tudi z ugodnejšimi rezultati.

I. BURNIK

JANKO LESNIČAR — DR. ZNANOSTI

Prejšnji petek je bila v zborniški dvorani ljubljanske univerze svečanost, na kateri si rektor univerze inž. Albert Struna izročil doktorske listine osmim novim doktorjem znanosti. Med njimi je bil tudi docent in predavnik infektološkega oddelka celjske bolnišnice dr. Janko Lesničar. Čestitamo.

CELJSKI LIKOVNI SALON

ZANIMANJA DOVOLJ DENARJA MALO

Celjski Likovni salon si vztrajno, čeprav s težavami, utira pot v likovno življenje našega mesta. Potem ko so v Ljubljani porušili Jakopičev paviljon, ostaja kot edino društveno razstavišče v Sloveniji. Ta okoliščina je seveda pomembna, kajti od nje je dejansko odvisen njegov obstoj — Likovnega salona verjetno ne bi bilo, če ne bi deloval pod okriljem društva slovenskih likovnih umetnikov. Dotacije, ki jih dobiva, so že tretje leto nespremenjeno skromne (blizu 2 milijona 600 tisoč starih dinarjev), to pa predvsem onemogoča dolgoročni razstavniki program oziroma sili vodstvo v improvizacije. Kljub temu ne bi mogli reči, da so bile dosedanje razstave v kvalitetnem smislu bistveno skromnejše od tistega, kar nam nudi sodobna likovna ustvarjalnost. Res pa je, da je bilo prav zaradi neugodnega finančne-

ga položaja letos precej manj razstav kot lani, pri čemer je to dejstvo odtehtala vsaj kvalitetno višja raven.

Poleg Lidije Osterceve (olja in ilustracije — 1062 obiskovalcev), Draga Tršarja (kiperska razstava — 1066 obiskovalcev), Marjana in Dušana Tršarja (grafike, kipi — 1455 obiskovalcev), Milana Lorenčaka (olja — 4063 obiskovalcev), velja seveda posebej omeniti mali retrospektivni izbor grafičnih del Franceta Miheliča ob njegovi 60-letnici. Ta razstava je bila tudi najbolj obiskana (2287 obiskovalcev), če ne štejeemo posebej organiziranih obiskov (šolska mladina), kar je, mimogrede povedano, v nasprotju s stališčem vodstva Likovnega salona, zakaj obveznosti po njegovem mnenju običajno porajajo odpor. Zato je tudi vstopnina prosta (navsezadnje z njo ne bi mogli reševati materialne krize).

Motiv je iz Zgornje Savinjske doline, od tam, kjer se pri Rogovilcu pred Solčavo začne pot v Robanov kot. Toda, pustimo pot ter se rajši ustavimo pri svojevrstnem vodnjaku. Zanimiv je zaradi svoje izvirnosti. Grčasto deblo in leseno korito. Hladna in dobra voda pa se vedno prileže, zlasti še, če je za turistom pot iz Robanovega kота. (Foto: M. Božič)

POMOČ DRAMSKIM SKUPINAM

Jesenski in zimski čas sta izredno primerna za uprizorjanje dramskih del. Amaterska društva prav v tem času

napravijo največ, saj imajo ljudje več časa, da lahko sodelujejo v društvih. Občinski svet ZKPO Celje je na svoji zadnji seji razpravljal o tem, komu naj pomaga: ali društvom, ki sploh nič ne delajo in bi jih bilo potrebno povsem obnoviti, ali tistim društvom, ki vsaj nekaj delajo. Dejstvo pa je, da so društva do občinskega sveta vse preveč pasivna. Zelo malo je društev, ki iščejo pomoč in ustrezna navodila za uprizoritev dramskega teksta. Dramska sekcija pa že sedaj razmišlja o dramski reviji, ki mora biti bolj množična in kvalitetnejša, kot lanska.

PRIPRAVLJAJO RAZSTAVO AMATERJEV

Likovna sekcija pri Občinskem svetu ZKPO Celje se bo pri svojem delu povezala z novo ustanovljenim Likovnim salonom v Rogški Slatini in poskusila nekaj podobnega napraviti tudi v Zalcu. Okrepili bodo stike s posameznimi kraji v bivšem celjskem okraju in zbral likovne amaterje, ki bi svoja najboljša dela razstavljali na medobčinski razstavi. Tako poskušajo tudi širši javnosti predstaviti čimveč amaterskih ustvarjalcev in jo zainteresirati za njihovo delo.

CELJE • ZALEC • MOZIRJE • VELENJE • SOSTANJ • SLOVENJ GRADEC • DRAVOGRAD • RAVNE NA KOROŠKEM • BREZICE •

IŠČEMO NOVE NAGRAJENCE

NAGRADE

OSEBNI AVTOMOBIL »ŠKODA« 1000 MB

in še 49 drugih nagrad v skupni vrednosti nad 8 milijonov starih dinarjev

Pri zrebanju bodo upoštevani tudi vlagatelji, ki bodo vložili svoje prihranke pri katerikoli pošti na območju Kreditne banke Celje in njenih poslovnih enot.

KREDITNA BANKA CELJE

HRANILNE VLOGE OBREŠTUJEMO:
— navadne 6 %
— vezane do 8 %

SEVNICA • LASKO • MEZICA • RADLJE OB DRAVI • SLOVENSKA BISTRICA • PREVALJE • SLOVENSKE KONJICE • ROGASKA SLATINA •

Precej umestnih pripomb

Prejšnji teden je bilo v Celju posvetovanje poslancev prosvetno kulturnega zbora republiške skupščine in predstavnikov občinskih skupščin celjske regije, ki ga je vodil predsednik zbora Miloš Poljanšek. Kot je dejal v uvodni obrazložitvi so takšna posvetovanja ena izmed oblik, ki naj pripomore do čim bolj neposrednega sodelovanja med poslanci in skupščino na področju šolstva kulture in znanosti. Po besedah Miloša Poljanška bi se morala skupščina zavzemati za reševanje najbolj perečih problemov, za formiranje družbene politike in zlasti za njeno realizacijo. Ena najpomembnejših nalog je prav oblikovanje metod in vsebine dela, kar so skušali posredovati tudi v okvirnem programu. Gre tudi za to, je dejal Miloš Poljanšek, da bi dosegli večji vpliv za oblikovanje politike, da bi prišla bolj do veljave samoupravna prizadevanja na vseh ravneh in ne nazadnje, da bi se uvaževali tudi poslanci kot zveza med predstavniškim organom in volivci. Po njegovem mnenju povzročajo največje težave pri opravljanju poslanskih funkcij zelo različni interesi, pri čemer bi morali ločevati med tem, kar je družbeno pomembno in tistim, kar ima predvsem lokalni značaj.

Okvirni program, kakor ga je predložil prosvetno kulturni zbor, pomeni osnovo za oblikovanje nacionalne politike; pri tem pa bo posebej važno, da bomo področjem, ki jih obravnava, zagotovili trajne materialne vire in šele tako izdelali konkretni program, o katerem naj bi razpravljala skupščina.

V razpravi so udeleženci menili, da so takšna posvetovanja vsekakor zelo koristna, saj bodo omogočila poslanecem učinkovitejšo delo, vendar pa bi se morali izogibati prevelikim načelnostim. V tem smislu ima program nekaj pomanjkljivosti. Tudi si-

cer za posamezna področja ni povsem jasnih opredelitev. Tako je na primer spomeniško varstvena služba skoraj povsem odprta, saj omenja program le 15 osrednjih spomenikov, v tem ko bi pričakovali obravnavo celotnega spomeniškega varstva. V razpravi je bil dalje izražen pomislek, da telesna kultura ne sodi v kulturo. Če naj bi veljal osnutek programa prosvetno kulturnega zbora kot izhodišče za dogovor o našem nacionalnem konceptu, bi moral biti konkretniji, to pa pomeni, da bi morali urediti tudi vprašanja zakonodaje s tega področja. Imamo namreč vrsto zakonov, ki jim s formalno pravne plati ni kaj očitati, ki pa nimajo prevelikega učinka v praksi. Za zdaj je v tem pogledu najpopolnejši zakon o arhivski službi, medtem ko vsi drugi zakoni ne vsebujejo tudi sankcij za tiste, ki jih ne izpolnjujejo. To dejstvo je zlasti važno v primerih, ko gre za medobčinsko financiranje. Dalje v programu ni jasno vprašanje slovenskih gledališč, oziroma kako naj posamezna gledališča pokrivajo slovenski nacionalni prostor. Vsekakor kulturnim ustanovam ne bomo mogli zagotavljati samo golo existenco, ampak predvsem njihovo dejavnost; materialna osnova je bistvenega pomena.

V razpravi je bilo slišati mnoge tehtne pripombe na račun medobčinskega sodelovanja, zlasti pa priporočil, ki jih skoraj nikjer ne upoštevajo. Zato bi bilo nujno, so menili, da bi prosvetno kulturni zbor opredelil vlogo regionalnih ustanov, ki so materialno najbolj prizadete, ter njihovo mesto v naši nacionalni kulturi. Medobčinsko financiranje bi morali v praksi spremeniti v dogovor, ki bi ga upoštevali in spoštovali.

Kot je bilo razvidno iz razprave imamo podoben položaj v poglavju programa, ki govori o šolstvu. Tudi tu vseh zakonov zaradi materialnih težav ni mogoče izvajati zaradi česar bi morali po mnenju diskutantov obravnavati predvsem to, kar bo mogoče tudi uresničiti.

Čeprav je razprava nanizala vrsto večjih in manjših problemov, ki so značilni za današnje razmere na področju šolstva, kulture in znanosti, in se vselej ni nanašala na program, je njen prispevek vendarle v marsičem dopolnil republiška prizadevanja za ustvaritev enotnejšega kulturnega koncepta. Pripombe so bile umestne in tudi koristne, zato je pričakovati, da bodo našle svoje mesto v dopolnitvah predloženega programa. dhr

IZREDNA PRILOŽNOST

ŽENSKI
jesenski in zimski
PLAŠČI

N din **100-**

VELEBLAGOVNICA
Ženski magazin
CELJE

Knjiga, ki je izpolnila pričakovanja

V dokumentacijskem in spominskem gradivu naše narodnoosvobodilne borbe je pisatelj Fran Roš s svojo knjigo »SLOVENSKI IZGNANCI 1941—1945« izpolnil veliko vrzel. Po »Poslovilnih pismih za svobodo« in »Pisemih v okupirani slovenski Štajerski«, ki sta jo izdala muzeja narodne osvobodilne borbe v Mariboru in Celju in »Ukradenih otrok« Staneta Terčaka, smo dobili sedaj še tretjo knjigo, ki lepo dopolnjuje s spominskim in dokumentarnim gradivom to epopejo naših slovenskih ljudi. Vse tri knjige predstavljajo nekako celoto, ki pa bi morala biti dopolnjena še z gradivom o naših izgnancih v Hrvaško in s knjigo s spominskim gradivom o naših ljudeh v koncentracijskih taboriščih širom tretjega rajha.

Mogoče je bilo to zbiranje in urejanje tega spominskega gradiva, ki ga je pisatelj Fran Roš zbral že pozno, vendar še pravočasno, da ne bo pozabljeno vse tisto, kar so preživeli in pretrpeli naši izgnanci v Srbiji. To je potrebno že zaradi generacij, ki prihajajo za nami, da bodo znale v sedanjem prehitro utripajočem življenju pravilno vrednotiti čas in dobo v kateri so njihovi očetje in matere živeli, se borili, umirali in končno dočakali dan, da so se po vseh grozotah vrnili pod svoj rodni krov. Po drugi strani pa je Roševa knjiga tudi velik memento vsem onim, ki niso občutili fašističnega škornja na svojih plečih in ne znajo ali mogoče celo nočejo pravilno vrednotiti naše borbe v tem usodnem času.

Kakor ostali dve knjigi, ima tudi Roševa knjiga veliko vzgojno in pedagoško vrednost. Prosvetni delavci jo bodo lahko posredovali učencem in dijakom v šolah pripouku zgodovine in negovanju tradicij narodnoosvobodilne borbe. Z veseljem pa jo bo vzel v roke vsak naš človek, ne samo tisti, ki je te grozote sam preživel.

Knjiga obravnava izgon Slovencev iz bivše Spodnje Štajerske in Gorenjske, ki si ju je lastil Hitler, ko je okupiral ti pokrajini. V dobro lahko štejemo pisatelju Rošu, da je pri pisanju knjige povabil k sodelovanju ljudi, ki pišejo o stvareh, ki so jih sami doživeli. Vso zbrano gradivo je neposredno pričanje, ki ni idealizirano, ampak popolnoma stvarno in ki daje knjigi še posebno vrednost in mikavnost.

Obširna Uvodna beseda, dopolnjena z najvažnejšo dokumentacijo prikaže bralcu na poljuden način, kako je prišlo do izgona Slovencev na Štajerskem in Gorenjskem. Vsak bralec bo lahko dobil že iz uvoda jasno sliko in pregled vseh priprav in same nasilne selitve.

V knjigi je približno eno četrtino snovi napisal pisatelj sam, ostale tri četrtine pa je zbral in uredil prispevke 76 sodelavcev, med njimi je 22 Gorenjcev. V svojih prispevkih obravnavajo življenje vseh kolonij Slovencev — izgnancev v Srbiji. V knjigi so zastopani vsi večji kraji, kjer so živeli v izgnanstvu naši ljudje. Sodelavci ne prikazujejo v svojih opisih samo svoje težko stanje, ampak tudi razmere v katerih je živel srbski človek, posebno še kraje, kjer je okupator ustrelil na tisoče Srbov, med katerimi so bili tudi naši izgnanci (Kraljevo, Kragujevac).

Knjiga ima poleg Uvodne besede še šest poglavij: Zapor in taborišča, Transporti in novi domovi, Krava jesen 1941, 1942 in 1943. Plodovi dozorevanja, Svoboda.

V knjigi imamo prvič zbrano vse dosegljivo gradivo o Slovenski partizanski četi Ivana Cankarja, ki je bila ustanovljena sredi septembra 1941 v Užici. O ustanovitvi, številčnem stanju in borbenih akcijah pišejo tovariši inž. Pavle Zavarcar, politkomisar čete, Milenko Šober in Oskar Hudales. Slovenska četa Ivana Cankarja je štela 59 borcev Slovencev. Njen ko-

mandir je bil Pibernik Albin, delavec z Jesenic. V četi je bila tudi njegova žena Julka in desetletni sinko Albin. Ker je četa v bojih skoraj vsa padla, je poleti 1942 vrhovni komandant Tito odločil, da pojdejo borci Cankarjeve čete v Slovenijo. Tako je odšlo 9 borcev s kurirji iz glavnega štaba za Slovenijo v svojo ožjo domovino.

Pisatelj Roš pravi, da se je že l. 1941 v Srbiji borilo vsaj 100 Slovencev med partizanskimi borci. Pri celotnem številu 6000 preseljenih — več stotin jih je odšlo v »Ljubljansko pokrajino«, — predstavlja njihovo število en in pol odstotka vseh izgnanih. Pri enakem odstotku v sami Sloveniji bi moralo biti tam že l. 1941 vsaj 21.000 partizanov.

V knjigi opisuje tovariš Cizel Slovensko brigado, ki jo je ustanovil Vrhovni štab NOV dne 8. novembra 1944 in jo vključil v V. srbsko udarno divizijo. V brigado se je takoj prijavilo 600 mož, fantov in deklet. Za vojno sposobnih je bilo 492. Od teh jih je 147 padlo v bojih. Iz teh osnovnih podatkov je razvidno, da je l. 1944 bilo kar 10 odstotkov Slovencev — izgnancev v Srbiji aktivnih borcev. To izredno veliko število Slovencev — izgnancev v vrstah narodnoosvobodilne borbe nam pokaže visoko politično in borbeno zavest naših ljudi.

Ko je bila knjiga že v tisku je izšla hvalevredna pobuda pri nekaterih Slovencih, da bi izdali skupno podobno

berilo, kjer bi naj bili sodelavci tudi tisti srbski tovariši, ki so kakor koli pomagali izgnanim Slovincem v Srbiji. Najbrže bi bilo najbolje in tudi najekonomičnejše, bi se ti iniciatorji pogovorili s tov. Rošem. Knjigo bi dopolnili še prispevki srbskih tovarišev in jo nato prevedli še v srbohrvaščino.

Knjigo, ki so jo pregledali pa tudi ostali, ki jim nam narodnoosvobodilna borba ni bila na beseda, tako težko pričakovali in slednjič dobili, založila mariborska založba »Obzorja« v sliki opremi Urša Vagaje. Knjiga ima 56 strani in 56 fotografij, ki po izpolnjujejo in vsebujejo številni deli. Knjiga je izšla 5000 izvodih.

NOGOMET ŽALČANI V TUJINI

Nogometaši Žalca so te dni na gostovanju v tujini. Medtem ko so prvo tekmo odigrali v Gottwaldovem, jih drugo srečanje čaka v Leobnau.

**Ne pozabite
v pismo
za naslove
objavljenih
oglasov priložiti
znamko za
Ndin 0,50, ali pa
dopisnico, ker
vam sicer na
pisma ne bomo
mogli odgovoriti!**

Uprava
C TEDNIKA Celje

Odmevi celjskega festivala

V uglednem strokovnem mesečniku za vokalno glasbo (Lied und Chor) je izšlo kritično poročilo pod naslovom »Mladinski pevski zbori iz vzhoda in zahoda se srečujejo v Sloveniji.« Studiolno poročilo je napisal dr. Fritz Piersig, ki je bil letos že v tretje na Mladinskem pevskem festivalu v Celju. Njegove ugotovitve so tehtne, saj je imenovan strokovnjak in vodilna kapaciteta v Zahodni Nemčiji. Uvodoma pravi, da pridobivajo celjski festivali vse večji poudarek v tujini. Izmed gostujočih zborov našteva Švico, Čehoslovaško, Sovjetsko zvezo, Zapadno Nemčijo, Srbijo in Ogrsko. Posebno poudarja, da je zborovski mladinski pevski pri nas vzorno, vsestransko in na široko razpeto. Izmed 26 zborov iz cele Jugoslavije je dal pisec odlično pohvalo mnogim nad vsemi pa ga je navdušil zbor iz Maribora, ki je dosegel zaslužen naj-

višje priznanje. Ko govori o programu kompozicij pravi, da se Jugoslavija na žalost nima svojega Bartoka, Kodalya ali Janačka, ki bi narodopisnim elementom dali zadnje vrhunsko kompozicijsko formo. Pohvalno se izraža o prirediteljih, ki so težavne naloge rešili v splošno zadovoljstvo izvajajočih, publike, gostov in strokovne kritike. Pravilno se mu vidi stališče odbora, da vabi na festival vzorne tuje zbere radi komparacije. Podčrtuje veliko kulturo zbora Vegesacka iz Bremana, nadalje madžarskega iz Budimpešte in češke Mladosti iz Brna. Izmed naših zborov ne pozabi omeniti onega iz Sabca, ki je od Celja oddaljen 1200 km prav tako kot zbor iz Bremana. Iz razgovorov z našimi strokovnjaki mu je prijetno zvenelo poudarek pripadnosti k srednjeevropskem kulturnem krogu. Za češki, nemški in madžarski zbor pravi, da so

tvorili nekak trio mladinskih zborov. Le-ti so jo poslušali in izvalili ponovitve.

V okviru festivala so bili zanj pomembni strokovni sveti. Referent registrira poudarjanje prof. Schwarza in prof. Villigerja, ki sta govorila o stanju v avstrijski in švicarski Avstriji in Švici. Dr. Piersig sam pa je predvsem na temo »Pomen vrednotenja mladinskega zborovskega petja«. Iz Celja je odšel najlepše vtise, zlasti je impresionirala razširjena mreža kvalitetnega petja naše mladine. Mladinski pevski festival si odpira odprteditve do prireditve okoli sveta in se razraščja v resnično festivalno.

Iz piščevega daljšega poročila smo posneli le nekaj misli, ki bodo zanimale naš bralce. Celoten članek bi kazalo ponatisniti v prevodu v strokovnem glasilu.

20 let steklarske šole

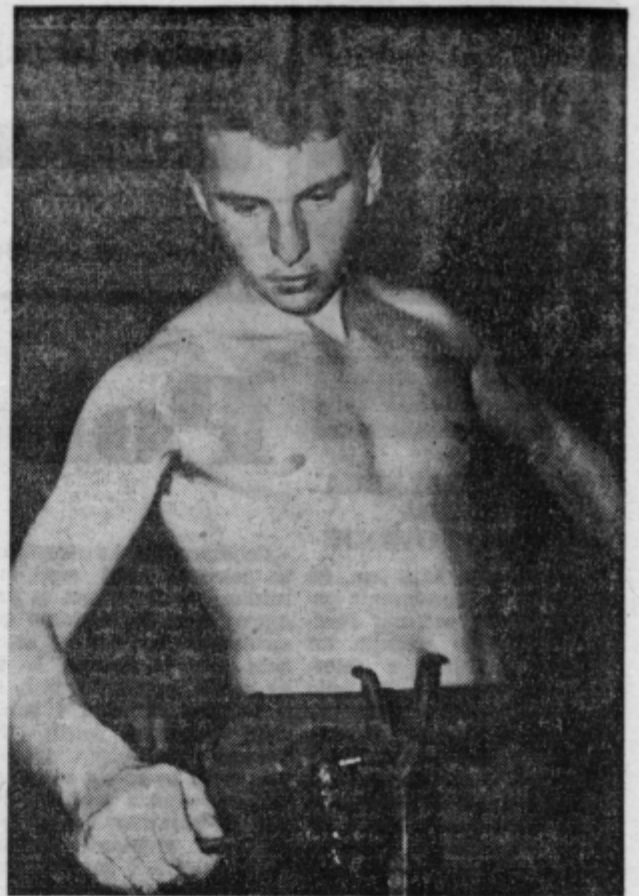
na tovrstna šola v državi, ki je v svojem obstoju
prijela dolgo vrsto steklarskih strokovnjakov.

v letošnjem šolskem letu
20 let, kar so v Ro-
Slatini ustanovili stek-
sko šolo. Šola, ki je na-
spričo potreb oziroma
annjkanja ustreznih ste-
skih kadrov, je vzgajala
nce za poklice pihalcev,
silicev in slikarjev stekla.
njo je šlo več ko 600
dih kvalificiranih delav-
in prve generacije absol-
tov tvorijo pravzaprav da-
kvalitetno jedro viso-
kvalificiranih steklarjev.
rati z izredno naglim raz-
nem steklarske industrije
nas postajale tudi na-

loge šole vse večje in zahtev-
nejše. Oskrbeti je bilo vrsto
steklarn s pretežno ročno
proizvodnjo s steklo pihalci
in brusilci, kar je šola tudi
z uspehom opravila.
S časom so seveda razme-
re v šoli pričele zavirati njen
razvoj. Tako so pred deseti-
mi leti uredili nove delavni-
ce, ki so omogočile nadaljnji

razvoj; ker pa so se hkrati
porajale materialne težave,
je bilo misliti o lastnem vzdr-
ževanju. Steklarska šola je
pričela s svojimi izdelki
uspešno konkurirati na trgu,
saj je bila kos zahtevam po-
trošnikov po oblikovno in
estetsko dognanih izdelkih.
Prav tako je modernizacija
in uvajanje novih tehnolo-
ških postopkov terjalo vzgo-
jo višjih strokovnih kadrov
— v ta namen deluje danes v

njenem okviru tudi steklar-
sko tehniška šola.
Obletnico ustanovitve šole,
ki si je ustvarila sloves zla-
sti s svojimi proizvodi, bodo
počastili tudi s prvo razsta-
vo industrijsko serijskih iz-
delkov, ki jo bodo 29. tega me-
seca odprli v Likovnem salo-
nu v Celju. To bo hkrati pr-
va tovrstna razstava v Celju,
ob kateri smemo pričakovati,
da bo vzbudila zanimanje jav-
nosti. dhr

Steklopihalec pri svojem delu.

Septembrska nedelja med velenjskimi kvadri

Pogled z Vinske gore proti
dolini je čudovit. Prvi hip
pomisliš na maketo lepo po-
stavljenih hiš. Bolj ko se pri-
bližuješ mestu, večji so blo-
ki, ki rastejo kot veliki silo-
si življenja. Vse je na svo-
jem mestu; celo stanovalec
pred blokom popravlja kolo
in ga drugače kot sicer pris-
lanja na rjavo steno. Avto-
mobili stojijo sredi lepo za-
risanih kvadratov kot stru-
mno postrojena vojska. Tra-
te ob cesti niso zlizane kot
drugje. Skratka vse, kot v
škaticli.

Neradno stresanje z rame-
ni, pogled skozi veliko okno
na gredice in Kulturni dom.
»Verjetno so doma. Gledajo
televizijo ali kaj podobnega.«
Kaj je mislila pod »podobne-
gas«, je nisem uspel vprašati,
ker je odšla po naročene
stvari. Kmalu se je vrnila. Že
med spuščanjem skodelice
na mizo sem jo ponovno
vprašal, zakaj so prepleskali
veliko sliko na steni v klubu.
»Tako so drugi hoteli,« in že
je ponovno ni bilo več.

naj bi dom postal samosto-
jen zavod, kateremu bi se
pridružila nižja glasbena šo-
la in še kaj. Tako bi bolje
šlo. Zdaj pa šepa in baje ce-
lo najemnico za tako repre-
zentativen kulturni dom te-
ško plačujejo. Velenjska kul-
tura počiva. Dramska dejav-
nost je zamrla. Velik in mo-
derno opremljen oder čaka
občasne goste, ki na njego-
vih deskah kaj zaigrajo za
Velenjčane.

Nad škribinasto postavljeni
gorami, ki kot kulise sto-
je okoli mesta, so se leno
preganjale prve jesenske me-
gle. Rahlo je pršilo in sivi-
na, vse bolj mokra ter spolz-
ka, je udarjal. ob asfalt, ki
se je po treh dneh dežja pri-
vič malo ohladil.

Klub je bil prazen. Televi-
zijski program je gledal le
neki dolgočasen z močnimi
brki in zalisci. Dokaz, da tu-
di v Velenju nekateri nočejo
zaostajati za modo. Mizice
in stoli so samevali, pri »šan-
ku« pa so gluhomemi, ki se
jih je ta dan v Velenju zbra-
lo več kot 500, z rokami
»glasno« polemizirali. Vpraša-
nje o čem, ostane brez odgo-
vora. Mogoče o tem, kako je
neizkoriščen Kulturni dom,
v katerem je po besedah ob-
čanov povprečno samo dva-
krat tedensko kakšna prire-
ditev. Ob ponedeljkih je čas
rezerviran za filmsko gledali-
šče, ki je dobro obiskano,
ostalo pa je prepuščeno ča-
su in naključju. Pravijo, da

Skozi srce Velenja je pri-
sopihal viak. Med moderno
arhitekturo ima speljano
pot. Počasi leze preko neza-
varovanih cest in kljubuje
času. Nekaj vagonov jezno
poskakuje po zlizanih tračni-
cah, se pri postaji ustavija-
jo in odpeljejo ljudi proti Sa-
vinjski dolini do Celja.

»Zelite?« je prijazno vpra-
šala natakarica v Delavskem
klubu.

Velenje je prazno mesto.
Od časa do časa se pripodi-
jo izza hiš otroci na kotal-
kah ali ti pridejo nasproti
ljudje v črnih rudarskih uni-
formah, ki so malo prej za-
igrali nekaj skladb za gluho-
neme ob njihovem prazniku.
Velenje je čudno mesto in
vendar ga imajo ljudje radi.
Rastejo z njim, se v njega
vcepljajo in pijejo njegovo
kri. Moderna stanovanja in

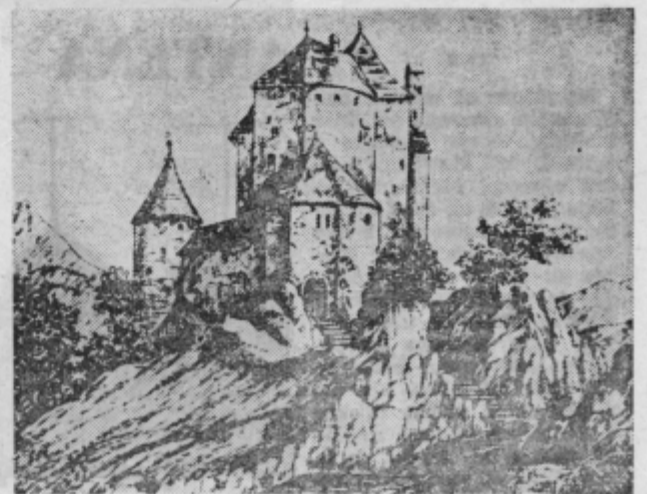
še cela vrsta drugih ugodno-
sti jih utesnjuje. Velenje ne
pozna pravega življenja. Ob-
časne prireditve so impulzi,
ki dokažejo, da bi se nekaj
dalo narediti.

dni ukinjeno. Preostane de-
sti jih utesnjuje. Velenje ne
pozna pravega življenja. Ob-
časne prireditve so impulzi,
ki dokažejo, da bi se nekaj
dalo narediti.

Septemberska nedelja med
velenjskimi kvadri je otožna.
Vreme je odlična zabela za
takšno stanje. Še barski ljud-
je so na dopustu in tudi noč-
no življenje je vsaj za mesec

Septemberska nedelja med
velenjskimi kvadri je otožna
in ko se pelješ čez Vinsko
goro proti Celju si veseli, da
se lahko po kratkem obisku
v arcu Saleške doline vrneš
doma.

T. VRABL

Takšna slika visi nad izhodom iz grajske kašče — go-
stišča na gradu Planina. Nad njo se v mrzlih zimskih
dnevih nemoteno spreha družina polhov. Slika pri-
kazuje grad gospodov planinskih v najlepšem razcvetu,
polhi pa so, sicer neprijavljeni, prijetno dopolnilo.
(Foto: Cvetko Avser)

Planina, kraj, kjer je Veronika z Desenic začela svojo trnjevo pot

Stirno nad trgov se dviga
ruševine planinskega gra-
da. V njihovi notranjosti na-
stajajo na sledove dela — ob-
navljajo, kar se obnoviti da.
Tu se je skrivala Veronika De-
seniška, ko so ji bili za peti-
valpti osvete željnega gro-
ta Hermana Celjskega...
Danes Planina živi življenje
naga, ki je začel spoznavati
trijp turizma. Od šole naprej,
ki je že stara in ki čaka, da
bodo upokojili, je en sam
park, park z nasadi, polnimi

rož in če si slučajno voliko
navdušen, da katero utrgaš,
te napis nevsiljivo opomni:
»Poduhaj in pustis.«
Čudovito lepo pa postane
na Planini zvečer, ko zažare
žarometi in osvetle strme
grajske zidine nekdanjih pla-
ninskih vitezov, takrat se
luč odbija vse tja do graj-
ske kašče, v kateri je nad-
vse originalno gostišče »Graj-
ska klet«.

Pa vendar ljudem, ki so
zainteresirani, da postane
Planina turističen kraj kot
je že nekoč bila, predvsem
za Zagrebčane, ne manjka vo-
lje. Toliko je načrtov, da sem
kar v zadregi, ko sediva s
predsednikom TD tov. AU-
SERJEM v gostišču na gra-
du, ker ga ne morem doha-
jati. Moto vsemu je pač, kot
povsod, tudi na Planini —
denar. Denar za cesto, ki je,
mimogrede, zelo slaba in str-
ma, denar za obnovo gradu,

denar za to in ono. Denarja
pa ni od nikogar, pa kljub
temu delajo naprej. Kuhinja
poleg gostišča je zrasta kar
naenkrat.

Med grajskimi ruševinami
imajo namen, takoj ko bo
mogoče, urediti odprt pro-
stor za letne igre z domačo
tematiko, kot npr. »Veronika
Deseniška«, pa »Celjski grof-
je« itd. Tudi ureditev spo-
minske sobe pisateljice — ro-
jakinje Irme Wambrechtsa-
mer bi želeli urediti, saj je
trg ovekovečila s svojo knjigo
»Danes grofje celjski in nik-
dar več«. Več stvari je, ki bi
jih lahko razstavili. Računa-
jo tudi na pomoč Zavoda za
spomeniško varstvo v Celju,
ki že vsa leta prizadevno po-
maga. Tako je npr. osnutek
za ureditev gostišča na gra-
du njihovo delo, pa načrti
za nadzidavo kašče v manjši
hotel s tujskimi sobami, ki
že več let leži pozabljen v ar-
hivu TD, pa še več drugih na
videz nepomembnih stva-
ri. Dosedaj so sami uredili
in očistili okolico gradu,
sprehajališče k »Turški lipi«,
dohod na grad, gostišče, kjer
je nekoč bila garaža za trak-
torje in pa razsvetljava na
grad, ter reflektorje, ki ob
nedeljah in sobotah razsvet-
ljujejo razvaline.

nekoč uresničili. Se najbolj
tam kjer je strela ubila gro-
fa Urha planinskega, ker jo
je preveč prešerno zaklinjal
in slednjič, tam, kjer žele,
da bi njihov trg nekoč dru-
gače zaživel. Načrtov je mno-
go in vsi upajo, da se bodo
janskem.

Panorama Planine z ruševinami gradu — lepa turistična razglednica.
(Foto: Cvetko Avser)

Tako je na Planini, tam
kjer je rajmošter Sulhuamp

1967

II

24. 9. RALLY

NAGRADNA IGRA MLADI IZBIRAJO

V prejšnji številki CT smo vas obvestili, da bomo razpisali nagradno igro — in obljubo smo izpolnili.

Tokrat objavljamo deset imen jugoslovanskih pevcev zabavne glasbe. Vaša naloga je, da na dopisnico napišete ime in priimek pevcu, ki vam je najbolj všeč, obrazložite, zakaj ste izbrali ravno njega, nato pa dopisnico pošljite najkasneje do srede, 27. septembra na naslov:

Celjski tednik (za Besedo mladih), Celje, Gregorčičeva 5 (p. p. 161).

Trije udeleženci nagradne igre bodo izžrebani, nagrade pa so naslednje:

1. nagrada: 3 gramofonske plošče
2. nagrada: 2 gramofonski plošči
3. nagrada: 1 gramofonska plošča

Nagrade bo prispeval občinski komite ZM v Celju. Javno žrebanje bo v četrtek, 28. septembra ob 19. uri v prostorih celjskega mladinskega kluba, po žrebanju pa bo v klubu zabavni večer. Izžrebanci bodo nagrade dobili v mladinskem klubu.

In še peveci, izmed katerih boste izbrali enega:

1. Alenka PINTERIČ
2. Majda SEPE
3. Marjana DERZAJ
4. Lado LESKOVAR
5. Ivica SERFEZI
6. Vice VUKOV
7. Tereza KESOVILJA
8. Ana STEFOK
9. Berta AMBROZ
10. Djordje MARJANOVIČ

Za žrebanje bodo prišli v poštev le tisti, ki bodo napisali ime pevcu z največjim številom glasov. Na dopisnico pripišite svoj priimek in naslov. Imena izžrebanih bomo objavili v CT, ki bo izšel 5. oktobra. Pri izbiri pevcu in žrebanju vam želimo mnogo sreče.

Prosta delovna mesta

1. IFA, Celje, enega kemo-tehniko ali galvanizerja s srednjo ali poklicno šolo in petletno prakso, stanovanja ni.
2. Ključavničar, Celje, Aškerčeva 7, enega inštalaterja centralne kurjave (z odsluženim vojaškim rokom), s poklicno šolo, brez prakse, stanovanja ni.
3. Opekarna Brežice, enega komercialista s srednjo šolo in triletno prakso, stanovanja ni.
4. Obrtni center »Zarja«, Zalec, enega modelarja — kreatorja za delo v konfekciji, s poklicno šolo in triletno prakso, stanovanja ni.
5. Osnovna šola Braslovče, enega učitelja za razredni pouk (z diplomom), s srednjo šolo, brez prakse, stanovanja ni.
6. Osnovna šola Polzela, enega učitelja za razredni pouk — petje, s srednjo šolo, brez prakse, stanovanja ni.

Med izdelki, ki jih je na zagrebškem velesejmu razstavilo podjetje Gorenje iz Velenja, je bila najbolj zanimiva pečica s kombinacijo gorilnikov na elektriko in plin. Ti štedilniki bodo prišli iz serijske proizvodnje prihodnje leto, možni pa bodo tudi ožji štedilniki, ki bodo samo na elektriko ali samo na plin. Za plinski del štedilnika je predvidena tudi komora za plinsko bombo.

Oktobra plesni tečaji

S plesnimi tečaji, ki so bili vsa leta dobro obiskani, bo občinska plesna šola začela sredi oktobra. Poleg začasnih bodo tudi nadaljevalni tečaji. Največ prijavitelcev pričakujejo iz srednjih in strokovnih šol, nekaj pa tudi iz zadnjih razredov osemletk, delovnih in vaških aktivov. Po vsej verjetnosti bodo nadaljevali še s posebnim tečajem za slepo mladino, prvič po dolgih letih pa bodo poskusili z or-

ganizacijo tečaja za starejše ljudi. Na plesnih tečajih ne bodo tečajnikov učili samo plesnih veščin, ampak tudi pravila lepega vedenja.

VINJEN MOPEDIST POVZROČIL NESREČO

Iz Vranskega proti Zalcu se je peljal z mopedom Ivan JAKOPIN iz Breze pri Mozirju. V Kapli pred hišo št. 14 mu je nasproti pripeljal osebni avtomobil, zato je Jakopin prižgal kratke luči. Pri tem ni opazil na desni strani ceste Leopolda VOZLIČA iz Kaple, ki je vinjen ležal z mopedom na cesti. Jakopin se je zaletel v ležega mopedista in njegov moped ter se pri tem hudo poškodoval. Počeno ima lobanjsko dno in leži v celjski bolnišnici v kritičnem stanju. Leopold Vozlič in njegov moped pri nesreči nista bila poškodovana.

Mladinski plesi

Občinska plesna šola je že začela z jesenskimi mladinskimi plesi v Narodnem domu. Tako kot doslej bodo plesi ob sobotah in nedeljah, na njih pa bodo mladinci za razvedrilo igrali najboljše glasbeni ansambli iz Slovenije in Hrvaške. Na prvem jesenskem plesu, ki je bil dobro obiskan in dokaz, da se mladina želi zabavati, je igral vokalno instrumentalni ansambel Generacija iz Maribora, ki je več kot dve leti gostoval v Nürnbergu.

Mladinci iz celjske tovarne EMO so pred kratkim sodelovali v javni mladinski oddaji v Beogradu, ki je bila posvečena bratstvu in enotnosti naše mladine. Beograjsko občinstvo je Celjane lepo pozdravilo. Več o tem lahko berete v Besedi mladih.

BESEDA

MLADIH

Tekmovanje v učnem uspehu

Občinski komite zveze mladih v Celju že dve leti spremlja učne uspehe na vseh celjskih šolah. Ob koncu vsakega šolskega leta pripravi analizo, kakšen je učni uspeh. Obe zadnji analizi sta pokazali, da so učni uspehi večine šol precej nestabilni. Ta podatek velja še posebej za srednje šole, saj je npr. na ekonomski šoli v Celju bil učni uspeh v letošnjem letu kar za 5 odstotkov slabši od lanskega. Izjemni uspeh pa so dosegli na tehnični šoli, saj so lanske učne uspehe popravili kar za 14 odstotkov. Na strokovnih šolah se je učni uspeh dvignil za 10 odstotka, medtem ko je pri osnovnih šolah opaziti veliko razliko v učnih rezultatih med eno in drugo osnovno šolo. Razlika je tem manj razumljiva, ker so pri osnovnih šolah enaki učni programi.

Da bi te pomanjkljivosti pomagali odpravljati, se je občinski komite zavzel za izvedbo tekmovanja za najboljši učni uspeh, katerega se naj bi udeležile vse celjske šole v treh tekmovalnih skupinah: osnovne šole, srednje šole in strokovne šole. V vseh treh tekmovalnih skupinah naj bi šole tekmovale za najboljši poprečni

učni uspeh šole, razredi pa za najboljši poprečni uspeh razreda in za najboljšo poprečno oceno v razredu. Poleg tega pa naj bi zaključni razredi tekmovali še za posebno nagrado Obk ZMS Celje. Nagrade bodo denarne, dijaki najboljšega zaključnega razreda pa bodo lahko 10 dni letovali v Makarski v tisti izmenji, v kateri bodo mladinci in mladinke iz šestih mest, ki sodelujejo na igrar Bratstva in enotnosti.

4.000 km z dvignjenim palcem

Po petih tednih, ko je s pomočjo dvignjenega palca prepotoval 4000 kilometrov, se je vrnil domov. Lepo razšena brada je edina zunanja sprememba na njem. Janez PIRS, še vedno občan Celja, je z vozniki, ki so ustavljali na njegov dvignjeni palec, prepotoval celo jadransko obalo. Črno goro in Makedonijo, za nameček pa še preletel skozi glavna mesta Bolgarije, Romunije in Madžarske ter se čez Avstrijo vrnil v domovino.

»Vrnil sem se poln idealizma in upanja. Ponovno vem, zakaj študiram. Na poti sem bil včasih čudak in ljudje so

me čudno gledali. Vendar sem vztrajal. Moral sem. To je najboljša šola, kar sem jih kdajkoli obiskoval. Ni mi žal.»

Kdo ti je ustavljal?
»Vozil sem se s proletarci, buržuji, bogataši v najmodernejših avtomobilih, pa tudi takšnih, da sem moral vprašati, kakšne znamke je. Ustavljali so mi vozniki tovarnjakov in kmetje na lojtrnikih. 4 kilometre do madžarske meje pa sem šel peš.»

Hrana?
»Zelo daleč je prenesel vse. Žejo si gasil...
»Piti sem moral vse, kar so dali šoferji; vodka, loza, vis-

ki, malinovci, pivo od A do Z kvalitete. Najljubša pijača pa mi je na potovanju bila voda.»

Spal si pod šotorom...
»in pod milim nebom, da so mi psi lizali obraz. Po mojem je v Bukarešti sploh največ psov.»

Zenske?
»Tako lepih žensk kot so v Bukarešti, jih drugje ni.«
Bil si tudi v Sofiji.
»Sovražim Sofijo, sem pa zaljubljen v Zlate peske. Budimpešta mi je všeč, Gradec pa je najbolj malomeščansko mesto na svetu.«
Si se na poti še drugače kaj spremenil?

»Se vedno imam dve roki, dve nogi in glavo.«
Občutek, ko si prestopil mejo pri Mariboru?

»Predvsem, da je to najlepša dežela, v kateri je vse naj, naj, naj, ker ljubim doma, kdor ga ima. To je edini aksiom, ki ga danes priznavam.«

Bolgarija je lepa in bogata dežela...

»...kjer si lahko privoščiš razkošno razkošje, vendar moraš imeti razkošno veliko denarja, da lahko potem razkošno razkošje tudi uživaš.«
Srečanja...

»Nepozabno je bilo s književnikom v Titogradu, ki je z branjem svoje poezije v kavarni pripravil ljudi do joca. Prevajal bom črnogorsko po-

ezijo, povabili pa so me tudi na njihov kongres.«

Vtisi?
»Neurejeni. Stiri beležnice so polne vtisov, da ne vem kam bi z njimi.«

Verjetno si tudi kaj kupil?
»Suvenerje, priložnice za študij in plošče s posnetki Čajkovskega.«

Motenje njegovih prijateljev je bilo vedno močnejše. Stisk rok, pozdravi, nekaj besed o potovanju. Vsak se je hotel pogovarjati z njim, ki bruha vtis iz sebe kot vulkan. Neurejeno. Zdaj govori o Bukarešti, potem je že pri Tanji v Mariboru, ustavi se pri Črni gori in njenih lepota. Tak je kot vedno, samo za spoznanje bogatejši...«

T. VRABL

Nov koncept mladinskih iger

Prihodnje leto bodo igre Bratstva in enotnosti v Celju. Prireditelj Obk ZMS Celje je že pripravil nov koncept iger, ki zajema naslednja področja: šport, kulturo, rekreacijo, razgovore predstavnikov delovnih organizacij in šol, tekmovanje mladih matematikov in tabornikov ter spoznavanje mesta.

Na igrar bo ostala kot stalna športna panoga v programu samo atletika, kjer naj bi za ekipo v vsaki disciplini nastopal samo po en tekmovalcec. Kultura bo zastopana z večerom narodne glasbe, s prireditvijo zabavne

glasbe in popevk, mladinskim plesom in srečanjem mladih ustvarjalcev. Med program so uvrstili tudi celodnevni piknik »Na Gričkus, kjer bo poleg kulturno-zabavnega programa in plesa tudi taborni ogenj, katerega bodo pripravili celjski taborniki.

S takšnim konceptom bodo mladinske igre Bratstva in enotnosti samo pridobile na svoji kvaliteti. Vsakršen očitak, da gre pri takšnem srečanju v glavnem za rekreacijo, pa bo ob takšnem konceptu in njegovi izvedbi popolnoma zbledel.

NA KRATKO

HRASTNIŠKI SINDIKATI JESENI

Te dni bo predsedstvo občinskega sindikalnega sveta v Hrastniku obravnavalo program za jesenske mesece. Pregledili in ocenili bodo letošnja letovanja hrastniških delavcev. Člani predsedstva bodo razpravljali še o sklicu razširjenega plenuma sindikalnega sveta. Sprejeti nameravajo program izobraževanja članstva za obdobje 67/68 za kar bo posebna komisija pripravila analizo o dosedanem družbeno-ekonomskem in splošnem izobraževanju proizvajalcev v komunah.

Po nepopolnih podatkih je v hrastniških podjetjih zaposlenih blizu 1500 ljudi, ki nimajo dokončane osemletke, toda v večerne oddelke osemletke, ki jih organizira delavska univerza, se je doslej prijavilo samo 12 delavcev. Naloga sindikalnih aktivov bo, da bodo vplivali na pospešen vpis delavcev v večerno osemletko in da bodo poskrbeli za druge oblike vzgoje in izobraževanja.

KOMISIJA O IZVAJANJU REFORME V HRASTNIKU

Na zadnji seji sekretariata občinske konference ZK v Hrastniku so ustanovili šestnajst članski aktiv komunistov z nalogo, da preveri idejno-politične probleme ob uresničevanju gospodarske reforme v komunah. V komisijo so imenovali najvidnejše družbenopolitične delavce, člane sekretariata ZK in nekaterih krajevnih organizacij ZK. S to nalogo se bo KZ v Hrastniku neposredno vključila v priprave na 9. sejo CK ZKS. Analizo, ki jo bo pripravila komisija, bodo obravnavali na sekretariatu občinske konference ZK in na sestankih krajevnih organizacij ZK.

ZA STANOVANJE KMETOM — BORCEM V HRASTNIKU

Republiški odbor ZB NOV Slovenije je tudi hrastniški občinski zvezi ZB NOV dodelil 30.000 ND kot posojilo za popravila stanovanj kmetom-borcem NOV. Na zadnji seji občinske skupščine so odborniki sklenili, da najamejo posojilo dodatnih 30 tisoč ND v ta namen. Posebna komisija pri občinski skupščini v Hrastniku bo tako lahko razdelila kot dolgoročno posojilo 60.000 ND za ureditev stanovanj kmetom-borcem v občini.

RAZGOVOR S PROSVETNIMI DELAVCI — KOMUNISTI

V drugi polovici meseca bo pripravil revirski komitej ZK razgovor s prosvetnimi delavci — komunisti iz občine Trbovlje, Hrastnik in Zagorje ob Savi. Razgovora se bo udeležil tudi predsednik republiške konference SZDL Slovenije Janez Vipotnik.

ZACETEK SEZONE V TRBOVLJAH

Mešani pevski zbor »Slavček« Svobode Center iz Trbovelj je s samostojnim nastopom v delavskem domu začel novo kulturno sezono v središču rudarskih revirjev. Pod vodstvom dirigenta Todorja Popova so se pevci predstavili s programom slovenskih in jugoslovanskih narodnih, umetnih in narodnih pesmi, s katerimi bodo nastopili v Sofiji, Perniku, Golubinu in Varni v Bolgariji.

Tretja seja revirskega komiteja ZKS v Trbovljah

ODOBRENE ZAMISLI

Prepočasno reagiranje članov ZK do dogajanj v svetu

Na tretji seji revirskega komiteja ZK je prejšnji ponedeljek sekretar komiteja Marjan Orožen obvestil člane o pripravah za združitev premogovnikov v revirjih ter o novi organizaciji zdravstvene službe na tem območju. Posebej je poudaril, da je izvršni svet pred nedavnim načelno odobril zamisli načrtov za sanacijo premogovnikov v revirjih, ugodno pa je ocenil tudi prizadevanja rudarjev v Trbovljah, Hrastniku in Zagorju za ustanovitev združenega revirskega premogovnika in pobude za izdelavo programa regionalnega razvoja gospodarstva.

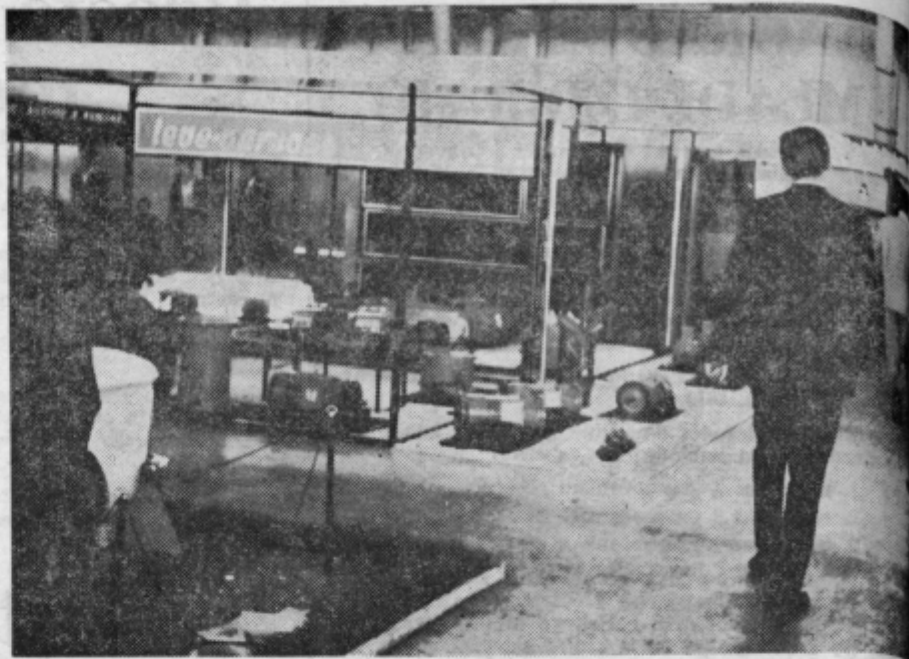
V razpravi so člani revirskega komiteja ZKS ugotovili, da kljub zaključkom prejšnje seje, člani ZK še vedno reagirajo prepočasi do dogodkov v svetu. Sklenili so, da bodo izdelali podrobnejšo oceno o stališčih in odnosih do mednarodnih dogajanj, posebej se o položaju na Blaznem vzhodu, zatem pa bi izvedli širšo razpravo o mednarodnem položaju, v katero bi vključili komuniste in člane drugih družbenopolitičnih organizacij.

Na tej seji je revirski komitej sprejel tudi poslovnik, ki ureja delo revirske konference, komiteja in njegovih komisij. Razpravljali so tudi o oblikah informiranja komunistov v revirjih, vendar so sklepanje o tem preložili na prihodnjo sejo. Razpravljali so še o predlogu za izvedbo seminarja za sekretarje organizacij ZK v revirjih in sklenili, da bodo na prihodnji seji obravnavali med drugim tudi vključevanje revirjev v širšo regijo ter problematiko gospodarskih gibanj v revirjih, pri čemer bodo upoštevali tudi teze za IX. sejo CK ZKS.

Osvojili so tudi pobudo, da bi na eni zmed prihodnjih sej spregovorili o oblikovanju stališč ZK do posamez-

nih načelnih vprašanj v zvezi z integracijskimi procesi v revirjih, saj bodo tako zagotovili enotnost, ki je nujno potrebna. Integracijski procesi v revirjih naj bi namreč v prihodnje ne potekali tako, da bi koncentrirali vse službe samo v enem izmed občinskih središč, saj bi bila taka politika precejšnja ovira za izvedbo integracijskih procesov.

—nk—

Med številnimi razstavljalci na letošnjem jesenskem velesejmu v Zagrebu s svojimi izdelki sodelovalo tudi podjetje »steve-varnost« iz Zagorja.

Posvetovanje poslancev skupščine SRS in občine Zagorje

MEDOBČINSKO SODELOVANJE

Tehtni razlogi za integracijske procese v revirjih

Prejšnji ponedeljek je bilo v Zagorju posvetovanje zagorskih poslancev, ki sta se ga udeležila poleg drugih tudi Janez Vipotnik, poslanec republiškega zbora skupščine SRS za občino Zagorje in sekretar revirskega komiteja ZKS Marjan Orožen.

Na posvetovanju je predsednik skupščine občine Zagorje Dušan Kolenc seznanil poslance z nekaterimi aktualnimi družbenopolitičnimi in gospodarskimi problemi zagorske komune. Nakazal je tudi možnosti in oblike povezovanja zagorske občine v širšo regionalno skupnost ljubljanskega in celjskega območja ter dosedanje konkretne oblike medobčinskega sodelovanja v revirjih. Opozoril je tudi na nekatere težave zaradi zmanjšanja letošnje proračunske potrošnje, ker občina Zagorje ni

več soudeležena pri dopolnilnih proračunskih sredstvih republike.

Med drugim je zatem govoril še o integracijskih procesih v revirjih, politiki in problemih zaposlovanja v Zagorju, razvoju družbenih služb in o društveni dejavnosti v občini.

V razpravi so poslanci poudarili potrebo, da bi izdelali regionalni program razvoja gospodarstva v revirjih. Program naj bi upošteval vse možnosti razvoja posameznih industrijskih panog v vseh treh občinah in tudi potrebo po povezovanju zasavskega gospodarstva s slovenskim in jugoslovanskim gospodarstvom in slednjič, če tudi ne nazadnje, vključevanje v mednarodno delitev dela.

V revirjih so že ustanovili

posebno komisijo iz predstavnikov družbeno-političnega življenja, ki je že začela z uvodnimi pripravami za izdelavo regionalnega programa razvoja. Zato so na posvetovanju menili, naj bi o programu organizirali široko razpravo med članstvom Socialistične zveze revirskih

mi sekcijami, kar bi zagotovilo možnosti za vsestransko izmenjavo izkušenj.

PRISPEVEK STEKLARJEV ZA TRBOVELJSKO BOLNIŠNICO

Kolektiv steklarne Hrasnice je namenil 50.000 N din adaptacijo splošne bolnišnice v Trbovljah, o čemer je sklenil delavski svet na nedavni seji. Pričakujejo, da bodo tudi druga hrastniška podjetja kmalu razpravljala o vspehku za modernizacijo bolnišnice v Trbovljah in se udeležili ugodno odločila, kajti delavskim ljudem je razmeroma dobro znano, kolikoga pomoč na je zanje in za njihove družinske člane, če bodo imeli ustrezno urejeno zdravstveno ustanovo.

»Leto akcij krajevnih skupnosti« v revirjih

NALOG BO DOVOLJ

Krajevne skupnosti naj bi končno dobile dolgoročnejshe programe dela

Skoraj pred štirimi meseci, je zvezni odbor »Družina in gospodinjstvo« iz Beograda pozval občane v krajevnih skupnostih, svete, krajevnih skupnosti, družbeno-politične organizacije, občinske skupščine in vse druge zainteresirane občane, da se pridružijo letu akcij krajevnih skupnosti od maja 1967 do septembra 1968.

Leto akcij krajevnih skupnosti naj bi spodbudilo zlasti uspešnejšo in vsestranejšo dejavnost krajevnih skupnosti pri razreševanju vseh osnovnih življenjskih vprašanj občanov in njihovih družin tam, kjer živijo. Hkrati naj bi ta akcija pomagala poživiti delo krajevnih skupnosti posebej še tam, kjer aktivnosti ni čutili v zadostni meri.

In kako je z vključevanjem revirjev v »Leto akcij krajevnih skupnosti«? Šele pred kratkim so posamezni zainteresirani dejavniki dobili v roke potrebno gradivo. Zato šele lahko začenjajo z razpravami o tem, kako bi se

pravzaprav vključili v akcijo. Prevladuje mnenje, da bi bilo najbolj ustrečno, če bi najprej podrobneje preanalizirali dosedanje dejavnost krajevnih skupnosti, posebej pa ugotovili, katere dejavnosti oziroma področja dela so zapostavljena. Po tem in po širokih javnih razpravah med občani delovnimi in družbeno-političnimi organizacijami bi pripravili programe dela, s katerimi bi se vključili v »Leto akcij krajevnih skupnosti«.

Dosedanja dejavnost krajevnih skupnosti v revirjih ni v celoti zadovoljila. Res je mogoče opaziti, da manjka denar za posamezne akcije, da še vedno ni zadostno ljudi, ki bi bili pripravljeni delati v teh organih neposredno samouprave občanov, pa tudi zanimanje občanov za krajevno upravo še ni tolikšno, kot bi sicer pričakovali. Hkrati moramo priznati: da so dejanske pristojnosti krajevnih skupnosti v revirjih še daleč skromne. V pristojnost krajevnih skupnosti so

občinske skupščine prenesle v glavnem le vzdrževanje cest in še nekatera druga manjša komunalna dela, zato so tudi prizadevanja in akcije večine krajevnih skupnosti usmerjene bolj enostransko. Pristojnosti grede le počasi iz uprav občinskih skupščin in drugih organov na krajevne skupnosti. Manjkajo tudi trdnejši programi dela, predvsem zategadelj, ker v posameznih občinah še ni s sistemom urejeno financiranje oziroma sofinanciranje dejavnosti krajevnih skupnosti.

V »Letu akcij krajevnih skupnosti« bo v revirjih nalog dovolj. Posebej pomembno bo tudi razreševanje nalog, ki izhajajo iz same akcije, in to urejanje varstva otrok, ureditve naselij in varstva interesov potrošnikov. Zlasti pomembno bi bilo, da bi krajevne skupnosti končno le dobile dolgoročnejshe programe dela, seveda prilagojene dejanskim možnostim,

NOVA TRGOVINA

„AVTO CELJE“

na Ljubljanski cesti v Celju

»AVTO CELJE« je odprl novo trgovino na Ljubljanski cesti 11, telefon 21-80. Obiščite jo, postregli vas bodo z naslednjim:

- avtomobili domače proizvodnje
- osebni avtomobili znamke RENAULT in ALFA ROMEO
- italijanske sobne peči na plin in olje znamke GIBO
- traktorji, kosilnice, kultivatorji in motorne žage BERTOLINI in ALPINA
- pralni stroji CASTOR, RELAX in CASTOR-RADE KONCAR
- italijanski radijski aparati za avtomobile in sobni televizorji AUTOVOX
- domače in uvožene gume za osebna in tovorna vozila
- preproge in prevleke za sedeže, splošni in elektro material za vse vrste avtomobilov.

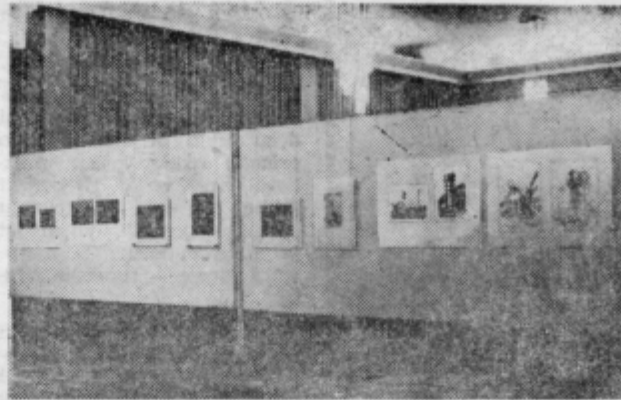
PRODAJA ZA DINARSKA IN DEVIZNA SREDSTVA

Za obisk se priporoča

„AVTO CELJE“

CELJE

POSKUS OKREPITVE

Med najvidnejše kulturne ustanove v Zasavju sodi slikarska kolonija v Zagorju. Udeleženci slikarske kolonije prihajajo vsako poletje v Izlake, kjer delajo deset dni. Likovniki pokažejo svoje stvaritve na posebni razstavi, ki jo organizirajo v Zagorju 8. februarja, v počastitev slovenskega kulturnega praznika. Dosedanje razstave si je ogledalo že nad 1500 občanov.

NA KRATKO

V TRBOVLJAH VEDNO VEČ NEZAPOSLENIH

Po podatkih trboveljske enote ljubljanskega zavoda za zaposlovanje je bilo do začetka avgusta prijavljenih nad petsto ljudi, ki iščejo zaposlitev. Število nezaposlenih se bo v teh mesecih nedvomno povečalo, saj se bo zavodu prijavila vsa tista mladina, ki po dokončanem šolanju ni našla zaposlitve in vsi tisti delavci, ki so zdaj na raznih sezonskih delih.

Skoraj polovica nezaposlenih išče zaposlitev prvič. Med prijavljenimi je nad štiristo žena, predvsem iz oblačilne stroke, frizerk, trgovk in administratork. Dvaindvajset nezaposlenih ima srednjo, trije pa višjo oziroma visokošolsko izobrazbo.

GLEDALISKI ABONMA

Občinska zveza kulturnih in prosvetnih organizacij Trbovlje pripravlja že nekaj let zapovrstjo abonmajske predstave v delavskem domu, kjer gostujejo gledališča iz Ljubljane, Celja in od drugod ter razni glasbeni ansambli.

Prav tako bo tudi letos in Trboveljčani, ki jih zanimajo kulturne stvaritve, bodo imeli svoje zadovoljstvo. Repertoar še ni dokončno določen, ker se zveza še dogovarja z nekaterimi kulturnimi ustanovami v Sloveniji, vendar je že znano, da bodo v večerni in mladinski abonma vključili osem dramskih in glasbenih del.

Letos bo uvedla zveza še abonma za nižje razrede osemletk, s čimer želijo privzgojiti tudi pionirjem že zgodaj ljubezen do kulture.

ZA HITREJŠI NAPREDEK GOSPODARSTVA

Odborniki obeh zborov so na zadnji seji skupščine občine Hrastnik razpravljali o aktualnih vprašanih letošnjega gospodarjenja, realizaciji občinskega proračuna in finančnega načrta izobraževalne skupnosti in o nekaterih drugih problemih. Polletna analiza gospodarjenja je odbornike spodbudila k nekoliko obširnejši razpravi o obrtništvu v komunih. Razen tega so živahno razpravljali o realizaciji dohodkov in izdatkov občinskega proračuna in finančnega načrta izobraževalne skupnosti. Na seji so soglasno potrdili sklep o sofinanciranju modernizacije ceste ob Savi med Hrastnikom in Trbovljami.

KONERENČE AKTIVOV ZMS

Občinski komite ZMS v Trbovljah je po razpravi o izvedbi letošnjih konferenc v aktivih ZMS ustanovil dve skupini. Prva bo raziskala organizacijska in kadrovska vprašanja, druga bo pomagala mladinskim aktivom pripravljati konference.

Letne konference mladinskih aktivov v občini Trbovlje bodo zaključene do 15. oktobra, rudniški in tovarniški komiteji se bodo sestali do konca oktobra, občinska konferenca pa bo v novembru.

Na letošnjih konferencah bodo obravnavali vrsto aktualnih problemov, ki so v najtesnejši zvezi z mladinskim delovanjem, a dotaknili se bodo tudi gospodarjenja in drugih zadev v občini, ki jih mladina zaznava in o njih tudi kritično razmišlja.

TKI V HRASTNIKU SE PRIPRAVLJA NA POSLOVNO SODELOVANJE

Obetajoča prihodnost

V tovarni kemičnih izdelkov so z dosedanjimi vlaganji v modernizacijo naprav omogočili boljšo perspektivo. Kolektiv se bo v kratkem odločil za poslovno-tehnično sodelovanje z rudarskim kombinatom Bor, kjer bodo proizvajali tripolifosfate.

Od pogodbe o medsebojnem poslovnem sodelovanju si obetajo precejšnje koristi. Gre za to, da bi obe podjetji uravnali svojo proizvodnjo tripolifosfatov, skupno raziskovali trg, skupno uvažali potrebne surovine, pa tudi skupaj izvažali te izdelke.

V rudarskem kombinatu bodo že do konca prihodnjega leta dogradili nov obrat za proizvodnjo tripolifosfatov, z zmogljivostjo 20.000 ton na leto. Na tem področju pa si je kolektiv tovarne kemičnih

z izdelkov pridobil precejšnje izkušnje, zato bodo lahko strokovnjaki tega podjetja s svojimi navetji in izkušnjami pomagali pri graditvi borskega obrata.

V hrastniški kemični tovarni že zdaj proizvajajo precejšnje količine tripolifosfatov. Borski kombinat bo hrastniški kemični tovarni podelil 250 milijonov SD kreditov, s katerimi bo moč izpolniti nekatere naprave v Hrastniku. To bo hkrati omogočilo, da povečajo proizvodnjo. V Hrastniku bodo

Nova prodajalna v Zagorju

Prejšnji teden so v Zagorju odprli novo prodajalno podjetja Splošna oblačila »Triglava« na Kidričevi cesti. V tej specializirani industrijski trgovini, ki je skrajšala pot od proizvajalca do potrošnika, bodo cene mnogih artiklov dosti bolj zmerne.

V trgovini bodo prodajali razne zaščitne obleke, ki jih potrebujejo delavci na delovnem mestu (delovne obleke iz kepra, primerne za rudarje, mehanike in druge poklice, zaščitne plašče za živilsko stroko, delovne pajace, hlače po tipu »farmar« za kmetovalce, razna gumirana oblačila in podobno) ter vso drugo konfekcijo za odrasle in za otroke ter razne pletenine.

Zamisel zagorskega delovnega kolektiva je vsekakor vredna priznanja in verjetno bodo kupci dokazali, da je bila umestna odločitev za specializirano prodajalno.

(rap)

OGLAŠUJTE V CELJSKEM TEDNIKU

Dela zastajajo, ker denar ne doteka

Z denarjem, ki so ga v občini Hrastnik zbrali s prispevkom za uporabo mestnega zemljišča, so doslej plačali ureditev ograj ob cesti skozi Hrastnik, izdelavo opornih zidov ob cesti mimo pokopališča v Dolu ter režijsko stanovanjskemu podjetju, ki pobira prispevek od individualnih zavezancev.

Letos ob koncu julija je bilo na račun prispevka za uporabo mestnih zemljišč 90.000 ND, ki so jih uporabili za doplačilo krajevni skupnosti Dol pri Hrastniku za izdelavo opornih zidov in stanovanjskemu podjetju Hrastnik za ureditev okolice pri stanovanjskih blokih na Logu.

Marsikaj numega bi se mogli storiti, vendar so zavezanci

ci v tem obdobju poravnali le 34% od predvidenega zneska, kajti po planu bi morali imeti 360.000 ND, a v tem obdobju so zbrali le 23.903 novih dinarjev.

Redni plačniki so samo tovarna kemičnih izdelkov, trgovsko podjetje, gostinsko podjetje Jelka in celjske Mesnine. Redno odvaja zbran denar tudi stanovanjsko podjetje, vendar je tudi tu očitni izpad, ker prispevka ne plačujejo vsi individualni zavezanci. Zaostanek iz leta 1966 pa je med drugimi zavezanci delno poravnala samo steklarina s 40.000 ND.

Če bi vsi zavezanci redno odvajali denar na račun prispevka za urejanje mestnega zemljišča, bi naredili še marsikaj, kar zdaj bode v oči.

kulturne organizacije, in sicer nekaj nad 290.

V Hrastniku so pred leti ustanovili enoten sklad za financiranje celotne društvene dejavnosti. Lani se je v skladu zbralo nad 21 milijonov SD. Od tega so namenili okrog 12 milijonov SD za potrebe telesne vzgoje, 6 milijonov SD in kulturnim organizacijam, drugo pa ostalim društvom in društvenim organizacijam.

Ceprav so na področju društvene dejavnosti dosegli zadovoljive rezultate, so v Hrastniku prepričani, da bi bilo mogoče s pospešenim vključevanjem mladih ljudi dosegati še lepše uspehe. Tako na športnem, kot na kulturnem področju. Zato nameravajo povečati vlogo družbenopolitičnih organizacij pri krepitvi sodelovanja ljudi v društvih. Nobenega dvoma ni, da bodo bližnje razprave o pomembnosti te aktivnosti prispevale k temu, da se v to ali ono društvo vključi več občanov.

Ob tej priložnosti — po vsej verjetnosti bodo predložili analizo tudi občinski konferenci Socialistične zveze — bodo društveni delavci ute-

gnili obrazložiti svoje poglede na dosedanjo društveno dejavnost, hkrati pa razložiti svoje načrte za prihodnje obdobje. Jeseni bodo tudi v Hrastniku občni zbori društev. Predloge, ideje in pobude, sprejete na razpravah, bodo zagotovo pripomogle k temu, da bi občni zbori sprejeli še kvalitetnejše programe delovanja.

Kljub znatnemu razvoju nekaterih društvenih dejavnosti, sodijo Hrastničani, da bi ob ustrežnejši in učinkovitejši splošni podpori utegnili poživiti aktivnost telesnovzgojnih in športnih ter kulturnih in drugih društev. Vključevanje mladih občanov je neodlojljiva dolžnost.

V Hrastniku so se že letos spomladi odločili, da bodo temeljito preresetali dosedanjo društveno dejavnost. Za ta korak so se odločili pomembno, ko so ugotovili, da utegne okrepjena društvena dejavnost vplivati na splošno pripravljenost ljudi, da bi sodelovali tudi pri drugih perečih občinskih zadevah. Sicer pa so tudi v tej občini ugotovili, da razvejana društvena aktivnost omogoča ljudem večjo izobrazbo, več znanja in načrtno oblikovanje prostega časa.

Zanimivo je, da sodeluje na področju občine Hrastnik kar 3064 občanov v sedanjih društvih in društvenih organizacijah. Od tega je aktivnih kar 560 mladih ljudi in 710 pionirjev. Najbolj množični društvi sta planinski organizaciji Hrastnik in Hrastnik-Dol. V obeh društvih je vključeno 1354 občanov. V telesnovzgojnih društvih in sekcijah sodeluje 398 ljudi, v taborniški organizaciji, klubih ljudske tehnike, v strelskem in kegijaškem društvu pa je aktivnih nad 900 odraslih in mladine. Še najmanj aktivnih ljudi imajo

PRIHODNJE LETO MLADINSKI ZBORI V ZAGORJU

Priznanje Zagorjanom

Prihodnje leto bo v Zagorju republiška revija najboljših mladinskih pevskih zborov, kar štejejo za priznanje Zagorjanom za prizadevano delo na področju mladinskega zborovskega petja. Na reviji bo sodelovalo nad štirideset mladinskih vokalnih ansamblov.

Na zadnji razširjeni seji komisije za mladinsko zborovsko petje pri zvezi kulturno-prosvetnih društev Slovenije v Ljubljani so udeleženci obravnavali priprave na republiško mladinsko pevsko revijo v letu 1968.

Ob tej priložnosti so med drugim sklenili, da bi bil gostitelj osrednje slovenske

mladinske prireditve občina Zagorje oziroma občinska zveza kulturno-prosvetnih društev. S takšno odločitvijo so člani komisije nedvomno priznali uspehe, ki jih je dosegel stočlanski otroški pevski zbor »Vesna« v zadnjih letih.

Mladinska pevška revija je predvidena v dneh od 6. do 8. junija. Občinska zveza kul-

turno-prosvetnih društev meni, da se bo udeležilo revije

RAZGOVORI KOMUNISTOV

Prejšnji teden so bili v Trbovljah razgovori komunistov v posameznih aktivih, kjer so obravnavali osnutek tez za 9. sejo CK ZKS. Na sestankih aktivov so komunisti zvedeli tudi nekatere najbolj značilne podatke o poslovanju delovnih organizacij v občini.

Med obiskom v revirjih se je predsednik Tito navdušil nad mladinskim pevskim zborom »Vesna«, ki mu je zapel Mihelčičevo »Brigadirsko«. Člani pevskega zbora so poklonili predsedniku Titu album s prikazi svojih uspehov v zadnjih letih in ga zaprosili, da se jim je podpisal v spominsko knjigo. S soprogo Jovanko se je tovariš Tito tudi slikal s pevci zagorske »Vesne«.

PO NESREČI UMRLI

7. septembra je zaradi poškodb, ki jih je dobil pri prometni nesreči umrl vojak ZORČIČ, roj. 1930, doma iz Sela 97. Pokojni se je 31. avgusta peljal z mopedom v smeri Dobrova proti Selam. Pred domačim krajem je zapeljal na stransko cesto v smeri Mosteca. Iz neugotovljenega vzroka je zavozil v jarek in pri tem padel za glavo, pri čemer si je razbil čelado in zlomil tilnik. Pripeljal je bil v brežiško bolnišnico, kjer je nekaj dni po nesreči umrl. Nesreča ni bila prijavljena in je PM Brežice za njo zvedela šele 8. septembra.

TOVORNJAK V SAVINJO

Ivan FRANKOVIČ je peljal s tovornjakom iz smeri Zida, ni most proti Rimskim toplicam. Za njim je pripeljal drug tovornjak, katerega je opravljal Franc ŠKOBERNE in začel prehitovati Frankoviča. Ker se cesta na kraju, kjer je začel prehitovati, zožuje od 6,20 na 4,70 metra, je ob zaključevanju prehitovanja začel s prikolico prehitovati tovornjak in ga potisnil ceste 25 metrov globoko v Savinjo, kjer je obstal obrnjen na streho. Pri nesreči je bila huje poškodovana sopotnica v prevrnjenem tovornjaku Dorica SVETOV. SEK. Škoda na tovornjaku in tovoru znaša približno 40 tisoč novih dinarjev.

NEPREVIDNO PREČKANJE CESTE

V smeri Jakoba se je peljal z mopedom Anton RITOVSEK iz Kolobja. V naselju Sentjur je pred mopedista stopil pešec Ivan GALIN, ki je neprevidno prečkal cesto. Pri trčenju sta oba padla, pri čemer je bil mopedist težje poškodovan in so ga prepeljali v celjsko bolnišnico. Zdravniki so ugotovili, da ima pretres možganov in zlom ključnice. Pešec je bil lažje poškodovan in je po nesreči odšel domov.

ZANESLO GA JE S CESTE

Po cesti II. reda Celje - Rogatec se je z motornim kolesom peljal Janko ULAGA. Na desnem ovinku v bližini gostilne Tlakar na Teharju pri Celju ga je zaneslo na skrajno levo stran, kjer je z motornim kolesom zadel v občestni kamen in se prevrnil. Dobil je pretres možganov in poškodbe po glavi in levi nogi. Na motornem kolesu je približno 500 Ndin škoda.

KOLESARKA ZAPELJALA PRED AVTO

Majda SKRUBEJ, doma iz Celja, se je peljala s kolesom iz smeri središča mesta proti Vojniku po kolesarski stezi ob levi, torej napačni strani ceste. Proti mestu je pripeljal osebni avtomobil, katerega je vozil vojak Vladimir MIHAJLOVIČ, ki služi vojaški rok v Celju. Kolesarka je iz neznanega vzroka nenadoma zavila s kolesarske steze proti sredini ceste in tako zapeljala pred omenjenim vojaškim avtomobilom. Voznik ni mogel ustaviti ali kako drugače preprečiti nesrečo in je s sprednjo stranjo avtomobila zadel dekletko in jo zbil po cesti. V bolnišnici so ugotovili, da ima pretres možganov, zlomljeno levo nogo v golenici in odrgnine po glavi in nogah.

Rudolf Pibrovec - 70-letnik

Pred nekaj dnevi je živahen in prizadeven turistični delavec, ki bi mu malokdo prisodil sedem križev, praznoval svoj veliki življenjski jubilej. Ob tem praznovanju so se ga spomnili tudi mnogi prijatelji in znanci iz njegove nekdanje — trgovske stroke.

Rudolf Pibrovec se je rodil 11. septembra 1897 v Ljubljani, kjer je tudi opravil osnovno šolo in nadaljeval študij na realki. Toda moža je že takrat vleklo v svet in odšel je v mornariško podčastniško šolo v Šibenik. Prvo svetovno vojno je preživel kot mornar in je potem ostal kot civilni uradnik v vojski še do leta 1922. Takrat je prišel v Celje in prestopil v trgovsko stroko.

Ze takrat se je vključil v sindikalno gibanje delavsko-namščenskih organizacij in je bil na listi te organizacije celo izvoljen v občinski zbor občine Celje-okolica. Leta 1940 sta skupaj z vojnim tovarišem Senkarjem ustanovila majhno trgovinico z galanterijskim blagom. Toda že teden dni zatem je moral na orožne vaje in kmalu zatem je izbruhnila druga svetovna vojna.

Iz nemškega ujetništva se je sicer srečno vrnil, a kmalu so ga Nemci aretirali, ker so vedeli za njegovo napredno delovanje. Niso mu mogli ničesar dokazati, a v nevarnosti je bil nenehno. Posebej še, ko je s svojimi tovariši navezal stike in so se začeli

upokojitvi je začel še z večjo vnmemo sodelovati pri olepševalnem in turističnem društvu v Celju, kjer je odbornik že vsa leta po vojni, je gospodar pri TD in predsednik nadzornega odbora TZ ter delegat pri TZ Slovenije. Malokatera akcija celjskega olepševalnega ali turističnega društva je bila, kjer ne bi sodeloval.

Ob njegovem jubileju se mu lahko za marsikaj zahvalimo in zaželimo, da bi še dolgo prispeval k razvoju turizma na našem področju.

Po osvoboditvi je prevzel tovariš Pibrovec organizacijo trgovine in preskrbe za takratni celjski okraj. Po večletnem službovanju v upravi je postal kasneje direktor trgovskega podjetja »Vesna« in po njegovi reorganizaciji vodja komerciale. Leta 1962 je odšel v pokoj.

Toda niti prej niti zdaj ni vedel, kaj je to brezdelje. Po

upokojitvi je začel še z večjo vnmemo sodelovati pri olepševalnem in turističnem društvu v Celju, kjer je odbornik že vsa leta po vojni, je gospodar pri TD in predsednik nadzornega odbora TZ ter delegat pri TZ Slovenije. Malokatera akcija celjskega olepševalnega ali turističnega društva je bila, kjer ne bi sodeloval.

Ob njegovem jubileju se mu lahko za marsikaj zahvalimo in zaželimo, da bi še dolgo prispeval k razvoju turizma na našem področju.

Sindikavno prvenstvo v rokometu

V organizaciji občinske zveze za telesno kulturo v Celju je tudi zdaj v teku tekmovanje sindikalnih rokometnih ekip. V ligi sodeluje deset moštev. Doslej so odigrali že dve koli:

I. KOLO: Cinkarna — železnica 16 : 12, EMO — IFA

14 : 6, prosveta — Libela 15 : 14, železnica — Klima 11 : 10 in Kovinotehna — Ključavničar 5 : 0 brez igre.

II. KOLO: Cinkarna — Ključavničar 20 : 8, EMO — prosveta 10 : 11, Klima — Kovinotehna 10 : 14 in železnica — IFA 24 : 13

Spet jim bomo zaploskali

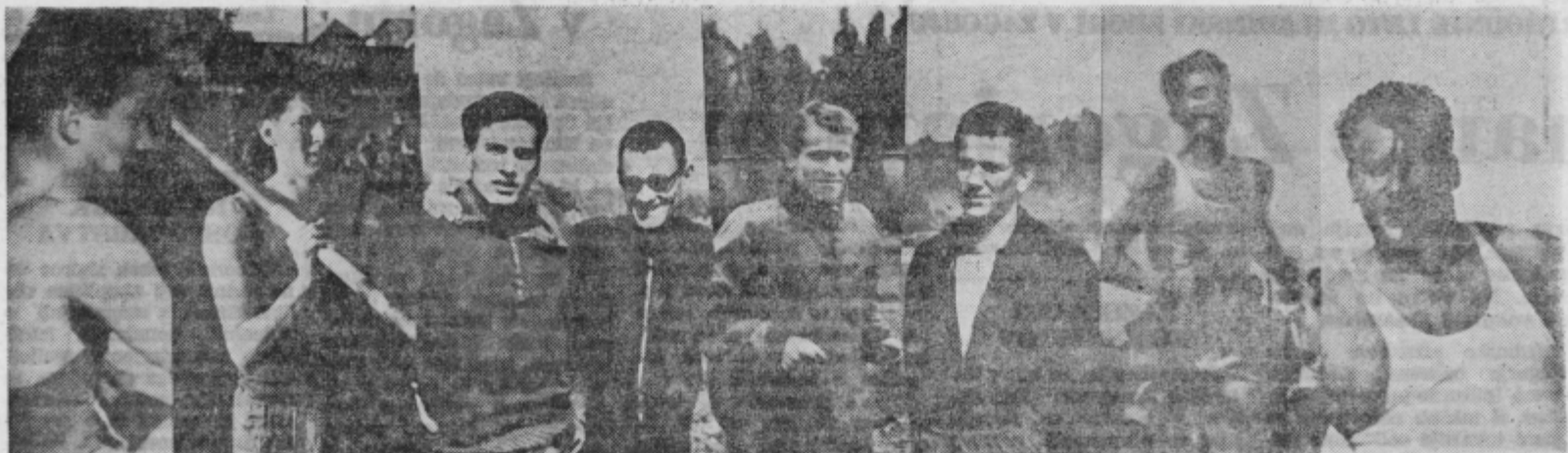
TRG. PODJETJE

moda - CELJE.

OBVEŠČAMO NAŠE CENZENE ODJEMALCE DA IMAMO V ZALOGI ORIGINAL

ANGLEŠKI KAMJAN

SE PRIPORUČA POSLOVALNICAM MANIFAKTURAM

Dolg je seznam tistih, ki so ponesli slavo celjske in jugoslovanske atletike pred leti v svet. Čeprav so še vsi mladi, so danes pravzaprav atletske veterani. In kot take jih bomo v soboto, 23. t. m. znova pozdravili na celjski stezi. Saj jih poznate. Prvi na levi je Igor Zupančič, večkrat najboljši športnik Slovenije; tekač na 400 m zapreke ter na 400 metrov. In potem je tu Roman Lešek. Četudi je že v »penziji«, je prav gotovo še danes naš najboljši skakalec s palico. Jože Brodnik je svoje največje uspehe dosegel kot deseterbojec. Naj povemo kaj več o Stanku Lorgerju, atletu, po katerem bi se pravzaprav mesto ob Savinji moralo imenovati. Tako so namreč predlagali Italijani. Sicer pa, njegova specialiteta — tek na 110 metrov čez ovire ter matematika. Franc Naraks je ničkolikokrat navdušil na srednjih progah. Tudi Mirka Kolnika najbolj poznamo kot deseterbojca. Andrej Vipotnik je kmalu zrasel v rekorderja na srednjih progah, škoda, da je prehitro nehal. In Edi Golc odličan tekmovalac v metih. V soboto jim bomo spet zaploskali in jih bodrili, pa ne k rekordnim dosežkom, marveč zato, ker se bomo v mislih vračali deset in morda še nekaj let nazaj...

M. BOZIC

MARINČEK DVAKRAT PRVI

Celjski kegljači so zaključili ne samo svoje občinsko prvenstvo, na katerem je sodelovalo 80 tekmovalcev, marveč tudi prvenstvo celjske tekmovalne skupnosti. Na obeh prvenstvih je zmagal Slavko Marinček, član Aera. Najboljši na občinskem prvenstvu so se zvrstili takole: 1. Marinček 1734 (871, 863), 2. Edi Sunko (Ingrad) 1665, 3. Stane Kranjc (Store) 1640, 4. Lojze Zagorc (Kovinotehna) 1637, 5. Tomo Salič (Store) 1629, 6. Jože Lubej (Celje) 1628 itd.

DROBNE ŠPORTNE

PODZVEZA NOGOMETNIH SODNIKOV v Celju je razpisala tečaj za nove nogometne sodnike. Začel se bo v oktobru, prijave pa sprejemajo do konca septembra.

PAVEL BUKOVAC, ki je bil doslej na seznamu sodnikov za sojenje tekem

slovenske nogometne in slovenske conske lige je obvestil zvezo nogometnih sodnikov Slovenije, da teh tekem do nadaljnjega ne bo več vodil, marveč bo sodil le tekme celjske nogometne podzveze. Glede na to odločitev je zveza nogometnih sodnikov predala Bukovčev dopis disciplinskemu sodišču v nadaljnjo proučitev in ukrepanje.

MOŠKI PARI V KEG. LJANJU. Občinsko in medobčinsko prvenstvo Celja v kegljanju za moške pare bo od 22. do 25. septembra. Tekmovanje bo na kegljišču Ingrada; računajo, da bo sodelovalo štirinajst parov.

TRENINGI HOKEJISTOV so že v polnem teku. So vsak ponedeljek, sredo in petek ob 19. uri v mestnem parku oziroma v telovadnici četrte osnovne šole ob Dečkovi cesti.

Stare šprinterice v novem sijaju

Kdor v teh dneh povsem slučajno zaide na atletski stadion Borisa Kidriča, je verjetno nemalo presenečen, ko vidi na atletski stezi ljudi, ki so že pred mnogimi leti končali z aktivnim udejstvovanjem. Vest, da bo 23. septembra prvo slovensko prvenstvo za atletske veterane, so vsi sprejeli z velikim navdušenjem. Stari borci, ki so s svojimi nastopi razveseljevali nad tisoče ljubiteljev atletike, bodo spet stopili v areno, ki jim je dolgo časa pomenila del življenja, del njih samih. Ljubezen do športa, še posebej pa do atletike, jim je ostala vse do današnjega časa. Stare, dobre šprinterice bodo potegnili iz predalov, obrisali z njih

prah in odšli na tekmovanje, ki jim bo pomagalo obuditi spomine na tiste dni, ko je slovenska in jugoslovanska atletika pod težjimi pogoji, kot danes, dosegla visoko mednarodno kvaliteto. Ob startnih blokih se bodo pojavili proslavljeni atleti. Skupaj bodo stali za tek na 60 metrov: Lorger, Kolnik, Lešek, Zupančič... Velika imena jugoslovanske atletike. Borci, kakršnih si lahko še samo želimo. Na 1000 metrov bodo tekli Štajner, Polutnik, Hanc... Pri njih ni taktiziranja, ki ga vse bolj opažamo pri mladih atletih. Vsi so zadovoljni, da je do takšnega tekmovanja prišlo in da se bodo še enkrat lahko pomerili na stezi, ki

jim je prinesla toliko lepih spominov, pa tudi razočaranj. Za njih 23. septembra ne bo važen rezultat. Važno bo sodelovanje in srečanje z atletske prijatelji iz vse Slovenije. Rdeča steza bo še enkrat sprejela nase tiste atlete, ki so na tekmovalnih doma in v tujini dosegali uspehe, katerim se danes lahko samo čudimo. Za gledalce bo takšno tekmovanje vsekakor prijetno in enkratno doživetje, istočasno pa grenak priokus ob misli, da takšnih atletskih borcev še dolgo ne bomo imeli. Zato bo srečanje z njimi lepo, pa tudi žalostno ob poznanju današnjega stanja v naši atletiki.

T. VRABL

NA KRATKO

NOVA POSLOVALNICA AVTO CELJE

Po zaslugi kolektiva Avto Celje je mesto ob Savinji dobilo v soboto dopoldne ob ljubljanski cesti novo trgovino. To je poslovalnica, v kateri bodo prodajali ne samo avtomobile domače in tuje izdelave, kot zastava, renault, alfa-romeo itd., marveč tudi nadomestne dele zanje, druge potrebščine za vozila, celo poljedeljske stroje, sobne peči, televizijske in radijske sprejemnike itd.

Poleg trgovine, ki je pravcati avtomobilski salon, so lepo uredili tudi okolje. Zal, zaenkrat samo na sprednji strani, medtem ko se bo za zadnji del morala zavzeti stanovanjska skupnost Otok.

CELJSKI TRG

Ce bi hoteli poiskati tisto, kar je bilo v preteklem tednu na celjski tržnici najbolj značilno, so to prav gotovo številni obrtniki, ki so prinesli najrazličnejše izdelke — od copat do hižuterije. Druga značilnost pa je padanje cen, ki je zajelo skoraj vse pridelke, razen paprike, ki so jo podražili od 150 na 170 dinarjev. Tržnica je bila vse dni polna do zadnjega kotička, k čemer je pripomoglo tudi slabo vreme, zaradi katerega je vse tiščalo pod streho. Prodajne mize so bile bogato založene, primanjkovalo je samo cvetače, medtem ko so druge pridelke prodajalci morali nositi celo nazaj domov. Veliko je grozdja — po 180 do 300 dinarjev, kilogram hrušk po 100 do 250, breskev po 100 do 250, jabolk po 80 do 160 ter sliv po 100 do 200.

Na tržnici prodajajo dve vrsti krompirja: za ozimnico in takega za »spróti«. Seveda je tudi cena različna. Medtem ko je prvi po 54 do 64 dinarjev kilogram, pa je drugi po 70 do 100. Solata je po 100 do 400 dinarjev, fižol po 200 do 350, jajca pa po 65 do 70 dinarjev. V soboto je bilo na tržnici tudi precej perutnine, ki so jo gospodinje pridno kupovale, saj še vedno sodi med najcenejše meso.

VELIKO ŠTEVILO PRIJAV

Za prvo republiško prvenstvo atletskih veteranov, ki bo v soboto na celjskem atletskem stadionu, se je prijavilo že 94 nekdanjih atletov in atletinj ter sodnikov in atletskih delavcev.

Letalo se je zrušilo v hmeljsko žičnico

POTNIK JOŽE CIMERMAN MRTEV, PILOT FRANC MIRNIK HUDO POŠKODOVAN, DVE DEKLICI LAŽE POŠKODOVANI IN IZVEN NEVARNOSTI

V nedeljo pozno popoldne, ob 17.39 uri se je v hmeljišču Kmetijskega kombinata vzhodno od Drešinje vasi zrušilo športno letalo celjskega aerokluba znamke »Libis«. Letalo je na poletu iz Slovenj Gradca v Celje pilotiral Franc MIRNIK, star 31 let. V letalu so bili še naslednji potniki: Jože CIMERMAN iz Celja, tehnik pri podjetju »Obnova«, star 41 let, njegova 13-letna hčerka Polonca in pa 13-letna Sonja LEGVART. Potnik Jože Cimerman je na kraju nesreče podlegel hudim poškodbam, pilot Mirnik je dobil hude poškodbe, dokaj poškodovana je bila tudi Sonja Legvart, Polonca Cimerman pa le laže ranjena.

Letalo »Libis« je popolnoma uničeno. Vzroki za nesrečo še niso znani, ugotoviti jih bo morala posebna komisija.

Daniel SIKOSEK in Drešinje vasi 31 je ravno odšel na vrt, da bi za otroke natrgal grozdja. Slišal je, kako je nad vasjo, oziroma nad letališčem v Levcu krožilo letalo. Pogosti poleti nad hišami Drešinje vasi so za vasčane vsakdanjost, zato letalu ni posvetil pozornosti. Pozoren je postal šele, ko se mu je zdel šum motorja zelo nenavaden. Pogledal je v nebo in videl, kako se športno letalo v nizkem poletu obrača nad betonsko hmeljsko žičnico kmetijskega kombinata Zalec proti vzhodu. Takrat se je zgodilo. Ne ve natančno ali je letalo zadelo ob razpete žice s kolesi ali s krilom, trenutek za tem se je ob močnem hreščanju in lomljenju zrušilo med betonske stebre.

Sikosek je tekel, kolikor je mogel na kraj nesreče. Sprva je mislil, da so potniki go-

tovo mrtvi. V veliko olajšanje mu je bilo, ko je videl, da se dve dekleti, ki sta ležali kakšnih trideset metrov od kupa ruševin, premikata. Ko je ugotovil, da sta pri življenju in jim je pomagal leči v čim ugodnejšo lego, je šel k ruševinam. Malo proč od letalovih sedežev je videl moškega, bil je to pilot Jože Mirnik. Ležal je na zemlji težko ranjen, ves okrvavljen. V tem je že pritekel tudi Anton JAVORNIK iz sosesčine. Sikosek je med tem že spravil pilota nekoliko proč. Oba, Sikosek in Javornik sta nato odvezala na sedež privezanega moškega, Jožeta CIMERMANA, ki je še kazal znake življenja, ki pa je nekaj trenutkov pozneje podlegel. Moža sta ga odvezala v strahu, da bi se ruševine letala utegnile vžgati, saj je bil

naokoli razlit visokooktanški benzin.

Medtem sta na kraj nesreče že pripeljala dva rešilna avtomobila, ki sta ponesrečence odpeljala v celjsko bolnišnico.

Letalo celjskega aerokluba »Libis« je sodelovalo na letalskem mitingu v Slovenj Gradcu, kjer je bila proslava 25. obletnice ustanovitve SNOUB »Ljube Serčerja«. Pilot Mirnik je s seboj v Celje vzel tudi omenjene potnike, za katere se je prijetna vožnja z letalom tako žalostno končala. Kaj je vzrok nesreče, bo morala ugotoviti komisija, ki take letalske nesreče raziskuje. Pilot Mirnik je znan kot dober letalski športnik in že dolga leta krmari letala. Domneva se, da je motor letala imel okvaro in je tako letalo prehitro zgubljalo višino. Če bi letalo le še nekaj deset metrov vzdržalo polet nad žicami, bi verjetno posledice ne bile tako hude, saj bi moglo pristati na ravnici onstran žičnice.

Pilot Mirnik je ob nesreči dobil hude poškodbe. Desno nogo ima zlomljeno v gležnju, zlomljeno ima tudi desno podlakt, nalomljeno lobanjo in pretres možganov. Sonja Legvart ima zlom levega kolena, ramenskega sklepa in

Jože Cimerman, tehnični vodja pri »Obnovi«, je bil smrtno žrtev letalske nesreče pri Drešinji vasi. Pokojni Cimerman je odšel v Slovenj Gradec na proslavo, čeprav sam ni bil serčerjevec, temveč je bil borec VDV brigade. Velika je izguba v njegovi družini, zapustil je soprogo in dva otoka, pa tudi za »Obnovo«. Cimerman je bil vztrajen človek, saj je kot krojaški pomočnik naredil najprej srednjetechnično šolo, bil je dolga leta v gradbeništvu, zdaj pa je bil pred dokončanjem študija na univerzi. Manjkali so mu samo še trije izpiti do naslova inženirja. Nedeljski izlet v Slovenj Gradec, kjer se je srečal s svojimi tovariši iz borbe, je bil tragično zaključen.

obdrgnine. Hčerka smrtno ponesrečenega Cimermana, Polonca, je nesrečo preživela le z lažimi obdrgninami. Dekleti je ob prekopicavanju letala vrglo iz potniške kabine, kajti steklena streha kabine je bile nepoškodovane, nedaleč od letalovih ruševin.

OSEM OBČINSKIH SINDIKALNIH SVETOV CELJSKEGA OBMOČJA SKLENILO USTANOVITI MEDOBČINSKI ODBOR SINDIKATA DELAVCEV V PROMETU IN ZVEZAH

Na posvetovanju vodstev občinskih sindikalnih svetov iz osmih občin, ki je bil pretekli teden v Celju, je bil sklenjen dogovor, da bi ustanovili medobčinski odbor sindikata delavcev v prometu in zvezah. Medobčinski odbor naj bi združeval vse sindikalne podružnice iz podjetij omenjene gospodarske veje in pa tudi tiste, ki so zaradi premajhnega števila v enem kraju bili priključeni drugim sindikalnim organizacijam.

Medobčinski odbor naj bi bil ustanovljen že v oktobru, njegov sedež pa bi bil v Celju.

Pot do šestih možnih točk

Četrto kolo prvenstvenega boja v jesenskem delu tekmovanja slovenske nogometne lige se je za tri možta z našega področja končalo zadovoljivo. Medtem ko sta Hrastnik in trboveljski Rudar pobrala ves izkupiček, je Celje-Kladivar remiziral v Kopru.

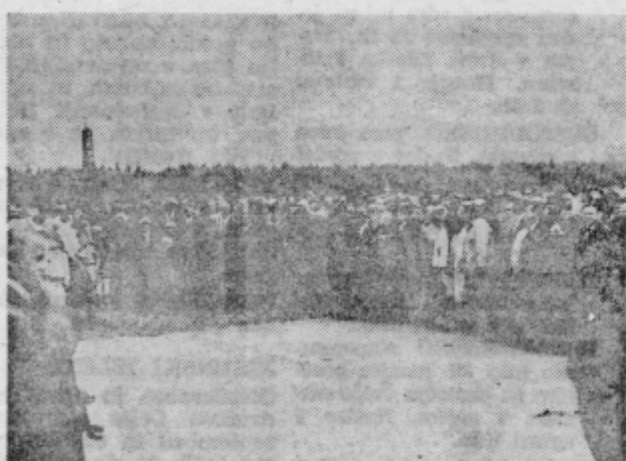
Celje-Kladivar je igral v Kopru. Srečanje z domačimi se je končalo brez gola, četudi so eni in drugi, gostje pa zlasti proti koncu igre, imeli nekaj priložnosti za zadetek. Hrastnik je tokrat lepo presenetil, saj je v Mariboru odpravil tamošnjega Železničarja s kar 5:2.

In končno, prvo zmago v dosedanjem poteku tekmovanja je zabeležil trboveljski Rudar, ki je na domačih tleh premagal mariborskega Kovinarja 3:2.

V naslednjem kolu 1. oktobra bodo igrali: Mura-Rudar, Hrastnik-Nova Gorica in Celje-Kladivar-Svoboda.

V zahodni conski ligi so Zagorjani na prvem mestu. V nedeljo so premagali Slovana 3:2. V nedeljo, 1. oktobra bodo doma igrali z Nosom, ki je na dnu lestvice.

V vzhodni conski ligi so se tekme četrtega kola končale takole: Grafičar-Steklar 4:1, Fužinar-Olimp 1:2, Branik-Velenje 0:5, Zalec-Partizan 4:1 in Smartno-Nafta 1:1. Na lestvici vodi velenjski Rudar s šestimi točkami. Smartno je tretje, prav tako s šestimi, Olimp sedmi s štirimi pikami, Steklar osmi s štirimi, Zalec deveti s štirimi, Partizan pa enajsti z dvema točkama.

V nedeljo je bila v Turiški vasi pri Slovenj Gradcu proslava 25. obletnice druge slovenske udarne brigade »Ljube Serčerja«. Proslave se je poleg več tisoč prebivalcev mislinjske doline udeležilo nad 800 bivših Serčerjevcev. Proslava je bila okvir za zbor štajerskih in koroških partizanov, ne glede na to, da niso pripadali brigadi, ki je slavila...

...Na proslavi sta poleg predsednika slovenjegraške občinske skupščine govorila tudi prvi komandant Serčerjeve brigade BOJAN POLAK-Stjenka in predsednik glavnega odbora ZB Slovenije FRANC LESKOSEK-LUKA. Oba sta poudarila vlogo Serčerjeve brigade, boj štajerske in koroške, zlasti pa Mislinjske doline, kjer se je brigada največ zadrževala...

...Med gosti na proslavi so bili malone vsi živeči narodni heroji, ki so nekoč poveljevali in se borili v Serčerjevi brigadi. Navzoč je bil tudi JOHN DENVER FRENK, prvoborec in Serčerjevec iz Nove Zelandije, ki ga na sliki vidimo z narodnim herojem JANKOM RUDOLFOM in predsednikom slovenjegraške občine tov. JOZETOM CERČETOM. (Foto: J. Kr.)

tednik

TEDENIK — Uredništvo in uprava Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161. Urejuje uredniški odbor. Glavni urednik TONE SKOK, odgovorni urednik BERNARD STRMCNIK — Casopis je ustanovil okrajni odbor SZDL Celje. Izhajal je kot »Nova pot«, »Na delo«, »Naše delo« (1945) kot »Celjski tednik« (1948—1950) nato kot »Savinjski vestnik« (1950—1954) in od 1955 ponovno kot »Celjski tednik«. S 1. januarjem 1968 so ga ustanovile občine Celje, Laško, Mozirje, Slovenske Konjice, Sentjur pri Celju, Smarje pri Jelšah in Zalec. TEDENIK izhaja ob četrkih. Izdaja: CP »DELO« — delovna enota »Informacije — propaganda« Celje. Tisk in klišaji: CP »DELO«. Rokopisov ne vračamo. Cena posamezne številke 50 par (50 starih din), letna naročnina 20 novih (2 000 starih) din, polletna 10 novih (1 000 starih) din, tujina 40 (4 000). Tekoči račun: 507-1-1290 — TELEFONI: Uredništvo 23-60, mali oglasi in naročnine 31-05, ekonomska propaganda 30-83, Radio Celje 20-09

CAMPING V SZOMBATHELYU

Turisti, ki obiščejo glavno mesto županije Vas, lahko najdejo prenočišče na različnih krajih. Razen hotela Savaria in turističnega hotela je najbolj cenjeno prenočišče camping I. razreda za 400 oseb, od mestnega središča zapadno.

Prenočišča nudijo vikend hišice (na sliki) s tremi in štirimi ležišči, imajo prho s toplo in mrzlo vodo. Prebivalci campinga lahko kuhajo tudi sami na električnih rešojih, sicer pa je v campingu tudi bife, kjer prodajajo vse — od razglednic do pijač in spominkov. A v neposredni bližini campinga (3 do 4 min.) je restavracija. Turisti lahko priključijo električni tok v svoje šotore in spalne vozove.

Camping je samo en del rekreacijskega centra Szombathelya. Zraven campinga je veliko jezero, s čolni in kajaki, kopalnice z naravno vodo, malo naprej pa termalno kopalnice.

Po pripovedovanju oskrbnika campinga se večkrat zgodi, da tisti, ki so namerali prebiti v tem campingu 2 do 3 dni, ostanejo ves teden. Seveda, to je povsem razumljivo, če smo informirani o cenah. V vikend hišicah stane prenočišče za osebo 20 forintov, za šotor pa 7 forintov dnevno. Člani mednarodne kempingške zveze kakor tudi člani automoto društev, če pridejo tja s šotori, imajo 20 odst. popusta.

Tisti, ki se utaborijo v szombathelyski camping kot v središču županije, lahko spoznajo na krajših izletih celo županijo Vas — od Jaka, Sarvara in Kőszega do termalnega kopalnice Bük.

HURAAA
ZA NOVO MISS

EMO

CELJE

**MILIJONI
BOLNIH NA ŽELODCU**
so našli pomivč

V 95 državah na svetu so

**ROTERJEVE TABLETE ZA ŽELODEC
IZ HOLANDIJE**

učinkovito zdravilo za boleznj želodca in dvajnajsternika (čiravost, gastritis in želodčna nervoza).

Originalno pakiranje: 40 tablet 37,70 Sch;
120 tablet 93,20 Sch;
640 tablet 397,75 Sch.

DIREKTEN UVOZ IZ HOLANDIJE!

po glavnem zastopniku inozemskih farmacevtskih tovarn

OPERNAPOTHEKE, G R A Z, OPERNRING 24

Izšla je peta številka z naslednjo vsebino:

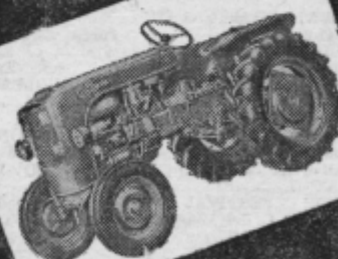
Ideja za vašo hišico, funkcionalna ureditev stanovanja v bloku, danska stanovanjska kultura, pomagamo vam urediti otroško sobo, igralni kotiček v stanovanju, če barvamo sami, ureditev balkona, oprema kopalnice, etažna centralna kurjava, Naš dom v gosteh pri Sonji Hlebš, mini krilo terja negovane noge, gojitev čebulnic, vrt v septembru, Svicarji v vaši kuhinji, svetloba v akvariju, vhodi itd.

sprejema in oddaja
VASE ZELJE

**TRAKTORJI
Z VSEMI
POTREBNIMI
PRIKLJUČKI
IN DRUGI
KMETIJSKI
STROJI**

PRI FIRM

EXPORT IMPORT

TRST, ulica GALATTI 6 in 8

Elegant Celje

VAM NUDI IZ UVOZENIH IN DOMACIH KAMGARNOV MOSKE OBLEKE, DAMSKE PLASCE IN KRILA NAJNOVEJSIH MODELOV. NASI IZDELKI VAS BODO ZADOVOLJILI

DESETI BRAT

»Nič ne dea — odgovori zdravnik Vencelj, ki se je bil menda tudi že naveličal zastoj stati. — »Tvoji psi niso vredni, da jim jesti daješ. Zmerom so okoli človeka, samo na sledu ne.«

»Ali nas je pa oni človek osleparil!« pravi stotnik.

»Preneumen je zato!« reče Vencelj.

»Saj so nekateri tudi za lov preneumni, bolj ko za druge reči,« pravi Marijan in po strani nekako zaničljivo pogleda Lovreta.

Poslednjega je kri zalila, hotel je tudi pikro odgovoriti, pa v tem hipu je počila puška precej visoko vrh hriba.

»To je Zmuzne!« reče Vencelj.

»Slepa kura najprej zrno ujame,« pristavi stotnik. Ne dolgo potem prisopiha Zmuzne preplašen in krvavega lica, puško za seboj vlekoč.

»Tukaj nate vruga namalanega, — nikdar nisem streljal, nikdar ne bom,« pravi šolmošter jezen ter vrže puško ob tla.

»Kaj vam je, da ste krvavi po licu?« ga vpraša Benjamin.

»Divja koza ga je brcnila,« pravi Marijan, smeje se.

»Da bi bila tebe in tvoj jezik!« — odgovori šolmošter in hoče oditi.

»Počakajte no, nate, pa se obrišite in povejte, kaj in kako ste streljali.«

»Kakor sem druge videl, kar živim! Ali udarila me je puška s koptiom, da me bolj boli kakor zver, če sem jo ravno v bedra zadel.«

»Kaj ste kozo videli?«

»To je da, če sem jo streljal, prav od blizu. Dve sta bili, eno sem tako, da ne pojde deset stopinj z mesta. Ko bi me le tako ne bolelo!«

»Morda sem vam dal tako puško, da je bila že nabita in strel v cevi zarjavel, vi ste pa še v drugič natičili. Sicer moje puške ne udarjajo. Pa se vam bo že zacelilo, zmijete se pa bo dobro, zdaj pojmo gledat. Če je žival obstreljena, psom pokažemo sled in pred večerom bomo obe imeli. Ali veste, da sta dve?«

»Dobro sem ju videl, kakor vas zdajite vidim, gospod graščak,« je dejal šolmošter Zmuzne in si lice brisal.

Nášli so res krvave sledi in nekaj odstreljene dlake. Koj potem so psi izvohali v gošči onemoglo zver. Bil je mladec. Možje so sklepali, da bi se lahko tudi še druga dobila. Toda psi so bili danes tako leni, da so vedno sled izgubljali. Tedaj se cela tovarišija z enim plenom napoti domov, ker se je že bližal večer.

Marijan ni hotel iti na Slemenice nazaj. Dejal je, da hoče še po hosti pregledati. Preden pa je družbo popustil, se je ozrl proti Lovretu in mu dejal tiho: »Drevi, ko sonce zajde, pridi vrh Skal.«

Lovre pomigne. Vsi odidejo. Sonce je bilo že precej nizko. Lovre je tedaj začel misliti medpotoma, da pač ni vredno hoditi domov in kmalu zopet isto pot nazaj.

»Gospodje, jaz bi skoro tudi še veselje imel v hosti ostati. Morda ravno mene čaka sreča,« je dejal.

»Kakor vam je ljub«, — odgovori gospodar — »če ostanete, bosta z Marijanom vsaj dva. vama bo krajši

čas. Drevi pa se podvizajte o pravem času domov in še Marijana pripeljite.«

»Pa varujte se prepriro!« zašepeta Vencelj in zamežika.

Lovre ga debelelo pogleda. Ali kaj ve ali slutit? Ni mogoče, to je menda govoril brez misli.

Krene jo brž, ko pride lovčem izpred oči, proti Skalam. Tu je bilo veliko porobje med vasjo in hosto. Proti zahodu je viselo strmo pečevje, preraslo z leščevjem in trnjem, proti vzhodu pak je bila tjakaj do meje pečena zemlja, po kateri je redko med brinjem in kotanjami rasla starikava resa.

Tik roba se uleže Lovre na tla, prisionivši svojo nabito puško ob kamen. Ravno se je mesec, velik in bled, vzdigoval na vzhodu. Bolj sentimentalni zaljubljenec, kakor je bil Lovre Kvas, bi bil gotovo glasen monolog nanj govoril in ubogi svetilnici na nebu dajal oči, sluh in pamet, pozabivši, da luno pač malo skrbi za nas črve, ki lazimo po tej zemlji in menimo, da pressegamo veseljnost! Kvasu pa je bila luna zdaj malo mar. Imel je druge reči v glavi.

Dasi je skoro želel, da Marijana ne bi bilo le-sem, ga je vendar težko čakal, ker si ni mogel misliti, kako se bosta pogovorila, posebno na tako samotnem kraju. Enkrat mu je priša misel, da bi se morda hotel biti z njim. Ali ta misel se mu je zdel preneumna. Moral bi biti ta Marijan bolj romantičnega duha, da bi mu kaj enakega na um prišlo. Ko bi bil vedel, da je mladenič veliko tistih romanov bral, katere Cervantes v Don Kihotu šiba, zdelo bi se mu bilo še mogoče, a tako mu še zaupal ni, da bi vedel, kaj je tista nespa-

metna sodba, ki ji svet dvo bo j pravi. Zastavil si je tudi vprašanje, kako bi ravnal, ko bi se mu res kaj takega pripetilo. Čutil je, da bi bil hudoben duh v njem skoro pripraven. Ali pamet, sodnica za dilemo da ali ne, je naravnost razločila za poslednje. Naj bi tako ali tako reč iztekla, o n a in svet bi bila zanj izgubljena. In vendar je njo šele spoznal, svet se mu je šele odpiral, kako bi ga mogel izgubiti zlahka prej, preden je izpraznil namenjeno mu kupo — bodisi sladkega veselja ali bridke toge. — Ko se je takih misli zavedel, se je moral glasno zasmejati. Obenem pak je čutil, da se je nekdo s palico njegove roke dotaknil. Bil je deseti brat.

»No, no! Pečena mačka! Tako vesel? Pa tukaj? Kaj si znašel morda, da so gori v le-tej reti (kaže na luno) tudi neumni zaljubljeni, in to te je tako razveselilo, da se ti je pečica potresla?«

»Nič takega nisem znašel, Martin! Kje si pa bil? Kako da to domov hodiš?«

»Ti, prijatelj, vprašal bi te jaz lahko, kje je moj dom? Povpraševal bi te tudi lahko, kaj tukaj delaš. Ali vsega tega nočem, ker sem vesel, da sem te enkrat slišal, kako se smeješ. Prav je tako, vesel mora človek biti in poskočen. Zato te rajši vidim, da si enkrat vesel, kakor bi tri zime snega ne bilo in čevljev ne treba. Sicer imaš vedno navado, da delaš obraz na kisko, kakor tisti ubožni oče, ki zadnjo plesnivo skorjo med svoje tri paglavce razdeli, sam pa luknjo tobaka pokadi, da si kruleči želodec potolaži. Pa to ni prav; človek naj se včasih kisko drži, kakor na praznik postavim,

kadar nima kaj bolj poštenega delati ko ta svet pre-mišljati in njegove madeže.«

Nastala je tema. Vsak čas je moral Marijan priti. Zato je Lovre mislil, kako bi Martina zlepa odpravil.

»Lahko noč, Martine, če greš spat. Jutri kaj pridi,« pravi.

»Je! Kure in otroci se zdaj že zarijo, pošten človek pa ne mara za dve tri ure, če se pri dobrem možu pomudi. Kaj ne moreva tu kakove razdreti, ki se bo nama modra zdela. Zakaj če se midva hočeva iz oči v oči malo pohvaliti, lahko rečeva, da sva dva moža, kakršnih matere ne pobirajo za plotovi in vode takih ne prinesc, ampak pravi materi sta naju rodili. Se bo še, včasih dež, preden se bosta dva enaka zlegla in zvalila na dan. Ni vsaka ženica otovrej.«

»Pojdi tedaj v grad, če ne greš še spat. Tam je lepa družčina, doboš lahko pijače!«

Martinek se čudno nasmehne. Spoznal je bil, da bi ga prijatelj Kvas rad odpravil. Videlo se je, da je hotel nekaj vprašati, pa premislil se je in rekel samo: »Pijače bo deseti brat med gospodo dobil? Da, ko bi bil kdo drugi, dobil bi je. Ali zdaj mu najrajši dade — kakor ribniškimi povabljenecem, ko se je Urh Prekanjeni z Marjeto Režajlo ženil — tepkovca in pisker lesnikovca. Drugod pa še zavdávico zanj nimajo. Bog te obvaruj in naj se ti o sami ljubici sanja.«

Rekši odide, komaj pa se toliko za grmovje zavije, da ga ni mogel Kvas več videti, postoji in čaka.

PETNAJSTO POGlavJE

Zrela hruška sama pade Nar. pregovor.

Martinek ni dolgo stal na svoji preži, ko je zagleda, da nekdo dohaja. Kdor ne bi bil imel tako ostrih in dobrih oči kakor on, ne bi bil spoznal Marijana, kajti bilo je precej mračno in vedno ga je zakrivalo grmičje.

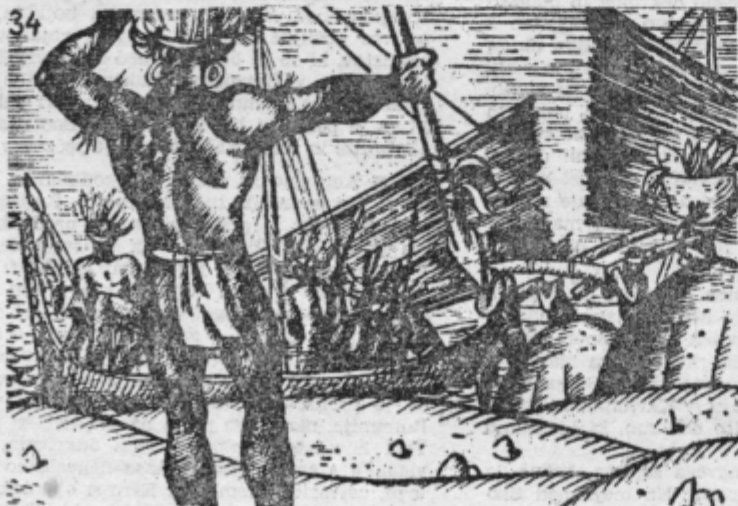
»Kaj imata pač ta dva tukaj opraviti?« godrnja deseti brat ter se naglo zavije navzdol in potem počez. Pripognjen in tiho prilze prek kamenja blizu do mesta, kjer sta bila mladeniča. Kvas je bil vstal in stal Marijanu nasproti.

»Jaz bi samo enega človeka na svetu vedel, kateremu bi zdaj precej odgovoril na tako vprašanje,« je slišal Martinek govoriti Kvasa.

»No, bom pa še jaz ob kratkem govorila — pravi Marijan. — »Če se v štirinajstih dneh, ne, v enem tednu ne odpraviš zlepa odtod za vselej, bom povedal to ljudem, ki jim je mar, da se Manica ne obesi na berača, ki je vzeti ne more. In če to nič ne pomaga, doboš od mene kroglo v glavo, in ko bi ne vem kaj bilo.«

Dasi je imel Lovre na take besede vzkroka dovolj, bet s cepom odbijati, se je premagoval in dejal mirno: »Marijan! Jaz vam naravnost povem, da sem vas imel za bolj blagega moža. Da mi nekevo namene podtika-te, kakor bi jaz deklico samo začasno goljufal, vam ne morem zameriti. Želim, da bi me bolj poznali, si- cer — —»

Po I. L. Idriessu **Brodolomca na Koralnem morju** Riše Miha Alič

34. Vse se je v naglici pripravljalo na odhod v neznano. Zenske in otroci so tvorili dolge bambusove cevi, napolnjene z vodo, košare s plodovi vonga, s posušenimi golobi in ribami, vojščaki pa so med pesmijo in smehom znašali orožje v kanuje. Dan je bil jasan, Korralno morje spokočno in modro — kdo bi pač verjel, da tod tako pogosto divjajo cikloni! Vihteč dragoceno sulico je Cut-cut židane volje koračil po obali, kjer

so se Biskea in njegovi bojovníki, sveže poslikani in našarjeni s pisanim perjem, živahno vkrcavali v čolne. Biskea je poklical dečke. Ločili jih bodo. George D'Oyly je čvrsto objel malega bratca. Kuža Portland je mahal z repom in ju zmeden gledal s svojimi rjavimi, zvestimi očki. Šele ko je Cut-cut jezen zavpil, je George zajokal in glas se mu je trgal, ko je rekel: »Pazi na Bila, Jakec! Na svidenje.«

Nato je planil k Mal-goorovemu kanuju, ne da bi se enkrat samkrat obrnil. Jakec je stisnil ihtečega Bila k sebi in podal roko Johnu. »Se se bomo videli!« se je hlabro poslovil John. »Prav gotovo,« je rekel Jakec, »pazi nase!« Johnu so trzale ustnice. Hitro je stekel za Georgom.